

خطِ اوّلِ پوئسِ بلدهِ ایماندارایِ قُرنتس

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پوئسِ که دَ خاست-و-ارادهِ خُدا دَ عِنوانِ رَسولِ عیسیٰ مسیحِ کویِ شُد و از طرفِ برارِ مو سوستینیس،
۲ بلدهِ جماعتِ ایماندارایِ خُدا که دَ شارِ قُرنتسِ آسته، بلدهِ کسایِ که دَ وسیلهِ مسیحِ عیسیٰ تقدیسِ شُدِه کویِ شُد
تا از جُمِلِه مَقَدَّسینِ بَشِه قد تمامِ کسایِ که دَ هر جایِ نامِ مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ ره میگیره که ام مَولایِ ازوا و ام مَولایِ
ازمو آسته. ۳ فیض و سلامتی از طرفِ آتهِ مو خُدا و مَولا عیسیٰ مسیحِ نصیبِ شُمو شُنه.

شُکرگزاریِ پوئس

۴ ما خُدا یِ خُو ره همیشه بلدهِ شُمو بخاطرِ فیضی شُکر-و-سپاسِ مَوگم که دَ وسیلهِ عیسیٰ مسیحِ دَز مو دَدِه شُدِه، ۵ چُون
شُمو از هر نِگاهِ دَ وسیلهِ مسیحِ رسیده شُدید، دَ هر توره و دَ هر عِلْم، ۶ -- اَمُو رقمِ که شاهدهیِ دَ بارهِ مسیحِ دَ مینکلِ شُمو
مُسْتَحکمِ شُد -- ۷ دَ اندازهِ که شُمو از هیچِ نِعْمتِ روحانیِ محرومِ نیستید دَ حالیکه اِنْتِظارِ ظُهورِ مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ
ره میکشید. ۸ اُو ام شُمو ره تا آخِرِ اُسْتوارِ نِگاهِ مَوگنه تا شُمو دَ روزِ پسِ اَمَدونِ مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ بے عیبِ بَشید.
۹ خُدا وفادارِ آسته؛ اُو شُمو ره کویِ کد که قد باچه شی مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ رفاقتِ دَشته بَشید.

بے اِتفاقیِ دَ جماعتِ ایماندارا

۱۰ ای برارو، دَ نامِ مَولایِ مو عیسیٰ مسیحِ از شُمو خاهشِ مَونم که پگِ شُمو اِتفاقِ دَشته بَشید و دَ مینکلِ شُمو تفرقه
نَبشه، بلکه دَ یگِ فکر و یگِ نظرِ اِتْحادِ کاملِ دَشته بَشید. ۱۱ چُون ای برارونِ مه، از خانوارِ خلوتیِ دَ بارهِ شُمو بلدهِ ازمه
خبر رسیده که دَ مینکلِ شُمو جنجالِ پیدا شُدِه. ۱۲ مقصدِ مه ای آسته که یگِ شُمو مَوگیه: ”ما از جمِ پوئسِ اَسْتَم،” دِیگِه
شُمو مَوگیه: ”ما از جمِ اِپوئسِ اَسْتَم،” یگِ دِیگِه مَوگیه: ”ما از جمِ کِیفاً اَسْتَم.” بعضیِ ام مَوگیه: ”ما از جمِ مسیحِ
اَسْتَم.” ۱۳ آیا مسیحِ تقسیمِ تقسیمِ شُدِه؟ آیا پوئسِ بلدهِ شُمو دَ صلیبِ میخکوبِ شُدِه؟ ۱۴ خُدا ره شُکر مَونم که بَعیرِ از
کریسپس و گایوسِ دِیگِه هیچِ کَدَمِ شُمو ره عَسَلِ تَعْمیدِ نَدَدَم ۱۵ تا هیچِ کسِ کُفته نَننه که دَ نامِ ازمه عَسَلِ تَعْمیدِ گِرَفته.
۱۶ اَره، خانوارِ اِستیفانِ ره ام عَسَلِ تَعْمیدِ دَدَم، مگم بَعیرِ امزیاِ دِیگِه دَ یادِ مه نَمییه که ما کُدَمِ کسِ ره عَسَلِ تَعْمیدِ دَدِه
بَشَم. ۱۷ چُون مسیحِ مَره رِبی نَکد که عَسَلِ تَعْمیدِ بَدَم، بلکه مَره رِبی کد تا خوشِ خبریِ ره اِعلانِ کُنم، ولے نه قد حِکمتِ
توره‌گوییِ تا پیغامِ صلیبِ مسیحِ بے تاثیرِ نَشنه.

مسیح: قُدرت و حِکمتِ خُدا

۱۸ دَ حقیقتِ پیغامِ صلیبِ بلدهِ کسایِ که نابودِ شُدنی آسته یگِ پیغامِ لَوْدگیِ یه، مگم بلدهِ ازمو که نجاتِ پیدا کدے،
قُدرتِ خُدا آسته. ۱۹ چُون دَ کِتَابِ مَقَدَّسِ نَوشته یه:
”داناییِ آدمایِ دانا ره نابودِ مَونم

و فامیدگی آدمای فامیده ره باطل مومم.

^{۲۰} پس کجا یه دانا؟ کجا یه عالم؟ کجا یه کسی که بحث کنه دمزی زمان؟ آیا خدا حکمت دنیا ره جهالت جور نکرده؟
^{۲۱} چون د مطابق حکمت خدا، دنیا از طریق حکمت خود خو خدا ره نشنخت، امزی خاطر خدا صلاح دید که د وسیله لودگی پیغام ازمو کسای ره که ایمان میره، نجات بدیه. ^{۲۲} یهودیا معجزه طلب مونه و یونانیا د جستجوی حکمت آسته، ^{۲۳} لیکن مو د باره مسیح که د صلیب میخکوب شد، موعظه مونی که او بلده یهودیا سنگ لخشندک^۳ آسته و بلده مردمای غیر یهود لودگی، ^{۲۴} مگم بلده کسای که کوی شده، چی یهود بشه، چی غیر یهود، مسیح قدرت خدا و حکمت خدا آسته.
^{۲۵} چون چیزی که د باره خدا لودگی^b حساب موشه، او از حکمت انسان کده حکیمانه تر آسته و چیزی که د باره خدا ناتوانی حساب موشه، از توانایی انسان کده قوی تر آسته.

^{۲۶} یگ نظر د وخت کوی شدون خو کنید، اوخته غدر شمو از نگاه انسانی دانا نبودید، غدر شمو قدرتمند نبودید و غدر شمو نفرای نامتو نبودید. ^{۲۷} مگم خدا چیزای ره که دنیا لوده مویه، انتخاب کد تا دانیو ره شرمنده کنه؛ و خدا چیزای ره که دنیا ضعیف حساب مکنه، انتخاب کد تا زورتوها ره شرمنده کنه. ^{۲۸} خدا چیزای ره که د نظر دنیا پست و حقیر آسته انتخاب کد، چیزای ره که هیچ د حساب نمییه، تا چیزای ره که د حساب مییه، د هیچ برابر کنه ^{۲۹} تا هیچ کس د حضور خدا د بله خو افتخار نکنه. ^{۳۰} از طریق خدا شمو د مسیح عیسی تعلق درید، که او از طرف خدا بلده ازمو حکمت، عدالت، قدوسیت و فدییه شد. ^{۳۱} پس امو رقم که د کتاب مقدس نوشته شده: ”هر کسی که افتخار مونه، د بله خداوند افتخار کنه.“

۲ ^۱ ای برارو، وختیکه ما د پیش شمو امدم، ما قد توره های فوق العاده یا حکمت نمدم که راز خدا ره بلده شمو اعلان کنم. ^۲ چون ما تصمیم گرفته بودم که د مینکل شمو هیچ چیزی ره ندنم بغیر از عیسی مسیح و ای که مسیح د روی صلیب میخکوب شد. ^۳ ما قد ضعف و قد ترس و لرز کلو د پیش شمو امدم ^۴ و پیغام و موعظه مه قد تورای قانع کنبده و پُر حکمت قتی نبود، بلکه قد اظهار روح القدس و قدرت شی بیان شد ^۵ تا ایمان شمو د بله حکمت انسان استوار نبشه، بلکه د بله قدرت خدا.

^۶ د عین حال، مو د مینکل ایماندارای بالغ از حکمت توره موی، مگم نه از حکمت امزی عالم یا از حکمرانای امزی عالم که نابود شدنی آسته، ^۷ بلکه مو از حکمت خدا توره موی که یگ راز تاشه آسته که خدا او ره پیش از شروع عالم ها بلده شکوه-و-جلال از مو مقرر کده. ^۸ هیچ کدم از حکمرانای امزی عالم ای حکمت ره نفامید، چون اگه موفامید، مولای بزرگی-و-جلال ره د صلیب میخکوب نموکد. ^۹ مگم امو رقم که د کتاب مقدس نوشته یه:

”چیزی ره که هیچ چیم ندیده و هیچ گوش نشنیده
و د فکر انسان نگشته،

امو چیز ره خدا بلده دوستدارای خو مهیا کده.“

^{۱۰} خدا امی چیزا ره د وسیله روح القدس بلده ازمو برملا کده، چون روح القدس تمام چیزا ره کنج-و-کاو مونه، حتی غوجی های راز خدا ره. ^{۱۱} چون د مینکل انسان ها کی میتنه فکرای انسان ره بدنه بغیر از روح انسان که د وجود شی آسته؟ امی رقم فکرای خدا ره ام هیچ کس نمیدنه بغیر از روح خدا. ^{۱۲} مو ام روح دنیا ره از خود نکده، بلکه روحی ره از خود کده که از خدا آسته تا چیزای ره که خدا دز مو بخشیده بدنی. ^{۱۳} و مو د باره امزی چیزا قد کلمه های توره

^a ۱:۲۳ یهودیا دزی عقیده بود که مسیح تا ابد زنده مومنه و تا ابد پادشاهی مونه، لیکن وختی عیسی مسیح د صلیب میخکوب شد یهودیا دزی باور شد که عیسی امو مسیح وعده شده نیسته، امزی خاطر او بلده ازوا سنگ لخشندک شد. ^b ۱:۲۵ امکان دره معنای امزی آیه ایی رقم بشه: پیغام خدا که د نظر مردم لودگی معلوم موشه از حکمت انسان کده حکیمانه تر آسته و نقشه که د نظر مردم ناتوانی خدا معلوم موشه از توانایی انسان کده قوی تر آسته.

مُوگی که دَ وِسیله حِکمتِ اِنسانِ تَعْلیمِ دَدَه نَشُدَه، بَلِکَه دَ وِسیله رُوحِ اَلْقُدسِ تَعْلیمِ دَدَه شُدَه؛ مو حَقِیقَتایِ رُوحانیِ رِه قَد کَلِمه هایِ رُوحانیِ بَیانِ مُوکُنی. ^{۱۴} مِگم اِنسانِ نَفسانیِ حَقِیقَتایِ رُوحِ خُدا رِه قَبُولِ نُمونَه، چُون بَلَدِه اَزو لُوڈگیِ اَسْتَه و اُو نَمیْتَنه که اونا رِه پیِ بُرَه، چِراکه اونا دَ وِسیله رُوحِ تَشْخِیصِ موشَه. ^{۱۵} لَیکِن شَخْصِ رُوحانیِ مِیْتَنه پِگِ چِیزا رِه تَشْخِیصِ کُنَه، ولِه خُودِ اَزو دَ وِسیله هِیچِ کَسِ دَ اَزْمایشِ قَرارِ نَمیِگِیرَه. ^{۱۶} چُون نَوشْتَه یَه:

”کیِ اَسْتَه که فِکِرِ خُداوندِ رِه فامیْدَه بَشَه

تا اُو رِه هِدایتِ بَدیَه؟“ هِیچِ کَسِ.

مِگم مو فِکِرِ مَسِیحِ رِه دَری.

خِدمتگَرایِ خُدا

۳ آیِ بَرارو، ما نَتَنِسْتُم قَد شُمُو رَقْمیِ توره بُوگِیم که قَد مَرْدُمایِ رُوحانیِ توره مُوگِیم، بَلِکَه قَد شُمُو رَقْمِ مَرْدُمایِ نَفسانیِ توره گُفْتُم، رَقْمِ کَسایِ که دَ اِیمانِ خُو دَ مَسِیحِ نَلِغَه اَسْتَه. ^۲ ما دَز شُمُو شِیرِ دَدَم، نَه خُوراکِ سَخْت، چُون شُمُو تَوانِ شِی رِه نَدَشْتِید و فِعْلاً هَنوزِ اَمِ تَوانِ شِی رِه نَدَرِید، ^۳ چِراکه شُمُو هَنوزِ اَمِ نَفسانیِ اَسْتِید. تا وختیکَه حَسادَت و جِنجالِ دَ بَینِ شُمُو اَسْتَه، آیا شُمُو نَفسانیِ نَبَسْتِید و دَ مُطابِقِ رِسم-و-رِاهِ اِنسانِ^۴ رِفْتارِ نَمُوکُنِید؟ ^۴ چُون وختیکَه یِگِ مُوگیَه: ”ما از جَمِ پوُلُسِ اَسْتُم.“ و دِیگَه مُوگیَه: ”ما از جَمِ پوُلُسِ اَسْتُم.“ آیا شُمُو اِنسانِ هایِ نَفسانیِ نَبَسْتِید؟ ^۵ اَخِرِ پوُلُسِ کِیِ اَسْتَه؟ و پوُلُسِ کِیِ اَسْتَه؟ اونا فِقْطِ خِدمتگَرایِ اَسْتَه که دَ وِسیله اَزوا شُمُو اِیمانِ اَوُرِید، اُمُو رَقْمِ که مَولا بَلَدِه هَر کَسِ یِگِ وِظیفَه دَدَه. ^۶ ما کِشْتِ کُدَم و اِپوُلُسِ اُو دَد، لَیکِن خُدا اَسْتَه که رُشدِ مِیدِیَه. ^۷ پَس نَه کِشْتِ کُنِندَه کُدَم چِیزِی اَسْتَه و نَه اَمِ اُو دِهِنْدَه، بَلِکَه تَنها خُدا یِ که رُشدِ مِیدِیَه. ^۸ کِسیِ که کِشْتِ مُونَه و کِسیِ که اُو مِیدِیَه هَر دُو یِ یِگِ مَقْصَدِ دَرَه و هَر کُدَم شِی دَ مُطابِقِ زَحْمَتِ خُو اَجْرِ دَ دِستِ مِیرَه. ^۹ چُون مو دَ خِدمتِ خُدا هَمکارا اَسْتِی و شُمُو کِشْتِ و اَبادِیِ خُدا اَسْتِید. ^{۱۰} مُطابِقِ فِیضیِ که خُدا دَز مَه دَدَه، ما بَحِیْثِ یِگِ اَسْتاکارِ قَابِلِ تادَوِ رِه اِیشْتُم و یِگُو کَسِ دِیگَه دَ بَلَه شِی اَبادِ مُونَه. مِگم هَر کَسِ بایِدِ فِکِرِ خُو رِه بَگِیرَه که چِی رَقْمِ دَ بَلَه اَزو اَبادِ کُنَه. ^{۱۱} چُون هِیچِ کَسِ نَمیْتَنه که تادَوِ دِیگَه بیلَه بَغِیرِ از تادَوِیِ که اِیشْتَه شُدَه؛ و اُو تادَوِ، عِیسیِ مَسِیحِ اَسْتَه. ^{۱۲} اگَه کَسِ دَ بَلَه اَمزِیِ تادَوِ قَد طَلّا، نُقرَه و سَنگایِ قِیمَتیِ اَبادِ مُونَه یا قَد چِیو، حَشْپِشِ و کاه، ^{۱۳} کارِ هَر کَسِ بَرَمْلا موشَه، چُون اُمُو «روز»^b کارِ هَر کَسِ رِه بَرَمْلا مُونَه، چِراکه اُمُو رُوزِ قَد اِتْشِ ظاهِرِ موشَه و اِتْشِ کارِ هَر کَسِ رِه اَزْمایشِ مُونَه که چِی رَقْمِ اَسْتَه. ^{۱۴} اگَه چِیزِی که دَ بَلَه تادَوِ اَبادِ شُدَه، باقیِ بُمْنَه، اَبادِ کُنِندَه اَجْرِ دَ دِستِ مِیرَه. ^{۱۵} ولِه اگَه کارِ اَبادِ کُنِندَه بَسوزَه، ضَررِ مُونَه، مِگم خُودِ اَزو نِجاتِ پِیدا مُونَه، اَلبَتَه رَقْمِ کِسیِ که از مِینکلِ اِتْشِ تیرِ شُدَه بَشَه. ^{۱۶} آیا نَمِیدِیدِید که شُمُو خانَه خُدا اَسْتِید و رُوحِ خُدا دَ وِجُودِ شُمُو بُوْد-و-باشِ دَرَه؟ ^{۱۷} اگَه کِسیِ خانَه خُدا رِه خرابِ کُنَه، خُدا اُو رِه نابُوْدِ مُونَه؛ چُون خانَه خُدا مُقَدَّسِ اَسْتَه و اُمُو خانَه شُمُو اَسْتِید. ^{۱۸} هِیچِ کَسِ خُودِ خُو رِه بازِیِ نَدِیَه. اگَه کُدَم کَسِ از مِینکلِ شُمُو خُودِ رِه دَ اَمزِیِ عالَمِ دانا فِکِرِ مُونَه، اُو بایِدِ خُودِ رِه لُوڈَه قَرارِ بَدیَه تا دانا شُنَه. ^{۱۹} چُون حِکْمَتِ اَزِیِ دُنیا دَ پِیشِ خُدا لُوڈگیِ اَسْتَه. اُمُو رَقْمِ که دَ کِتابِ مُقَدَّسِ نَوشْتَه شُدَه: ”خُدا اَدْمایِ دانا رِه دَ چالاکیِ اَزوا گِرِفْتارِ مُونَه.“ ^{۲۰} و بَسْمِ مُوگیَه: ”خُداوندِ مِیدَنه که فِکرایِ دانا یو پُوچ-و-بَسِ فایِدَه اَسْتَه.“ ^{۲۱} پَس هِیچِ کَسِ دَ بَلَه اِنسانِ ها اِفْتِخارِ نَکُنَه، چُون پِگِ چِیزا از شُمُو اَسْتَه. ^{۲۲} چِیِ پوُلُسِ، چِیِ اِپوُلُسِ، چِیِ کِیفا،^c چِیِ دُنیا، چِیِ زِنْدگیِ، چِیِ مَرگِ، چِیِ حاضِرِ و چِیِ اَینْدَه، پِگِ شِی از شُمُو اَسْتَه، ^{۲۳} و شُمُو از مَسِیحِ و مَسِیحِ از خُدا.

^a ۳:۳ دَ جایِ «اِنسان» دَ زَبونِ یونانیِ «جِسم» نَوشْتَه یَه. ^b ۳:۱۳ یعنی رُوزِیِ که عِیسیِ مَسِیحِ پَس مِیَبِه. ^c ۳:۲۲ کِیفا یعنی پِترُس.

شناسی دُرست از رسولای مسیح

۴

۱ پس شُمو مو ره بَحیثِ خدمتگارای مسیح و آدمای پیشقدم دَ راز های خُدا بَنخشید. ۲ علاوه ازی، لازم آسته که آدمای پیشقدم قابلِ اعتماد ثابت شُنه. ۳ لیکن بلده ازمه ای یگ چیزی کلو ریزه آسته که دَ وسیله شُمو یا دَ وسیله یگو محکمِه انسانی قضاوت شُئم. حتی خود مه دَ باره خُو قضاوت نَمونم. ۴ چُون ما دَ خود کُدم عیب نَمینگرُم، ولے ای دلایل مَره بے گناه جور نَمونه، بلکه مولا آسته که دَ باره مه قضاوت مَوکنه. ۵ امزی خاطر پیش از وخت دَ باره هیچ چیز قضاوت نَکنید، یعنی پیش از آمدونِ مولا که او چیزای ره که فعلاً دَ تریکی تاشه یه، دَ روشنی میره و نیت های دل ها ره برملا مونه. اوخته هر کسی که حقدار شی آسته از طرفِ خُدا تعریف-و-توصیف موشه.

۶ ای برارو، ما امی چیزا ره بطورِ مثال دَ باره خود خُو و دَ باره آپولس بخاطرِ از شُمو گُفتم تا از مو معنای امزی توره ره یاد بگیرید که مَوگیه: "از چیزی که نوشته شده زیاده روی نَکنید،" تا هیچ کُدم از شُمو دَ بله یگ نفر دَ ضدِ دیگه نفر افتخار نَکنید. ۷ چُون کی تُو ره از دیگرو باله تر جور کده؟ تُو چیز خیل دَری که دَز تُو بخشیده نشده؟ و اگه دَز تُو بخشیده شده، پس چرا رقمی افتخار مَوکنی که بگی دَز تُو بخشیده نشده؟ ۸ شُمو گاه سیر شُدید! شُمو گاه دَولتمند شُدید! شُمو واقعا بدونِ ازمو پادشاهی مَونید؛ و کشکِه راستی پادشاهی مَوکید تا مو ام قد شُمو پادشاهی مَوکدی. ۹ چُون ما فکر مَوئم که خُدا، مو رسولا ره دَ آخرِ پگ بلده نُمایش قرار دده، رقمِ اسپرای که دَ بله ازوا حُکم مرگ صادر شده، چراکه مو بلده دُنیا سیل جور شُدے، ام بلده ملایکه ها و ام بلده انسانا. ۱۰ مو بخاطرِ مسیح لَوژه آستی، مگم شُمو دَ مسیح دانا آستید! مو ضعیف آستی، مگم شُمو قوی! شُمو مردمای مُحترم آستید، مگم مو خار-و-حقیر! ۱۱ تا امزی ساعت مو گُشنه و تُشنه آستی، کالا نَدَری، لت-و-کوب موشی، آواره-و-دَریدر آستی؛ ۱۲ مو قد دِستای خُو سخت کار کده زحمت میکشی. وختیکه مردم دو-و-دشنام میدیه، بلده ازوا خیر-و-برکت طلب مَوکنی؛ وختیکه آزار-و-آذیت موشی، تَحْمَل مونی؛ ۱۳ وختیکه دَ بله مو تُهْمَت موشه، مو قد مهربانی توره مَوگی. مو رقمِ خانه-جاروی دُنیا و پَسَمَنده پگ چیزا شُدے و تا امی روز ام آستے. ۱۴ ما ای ره نوشته نَمونم تا شُمو ره شرمنده کُئم، بلکه تا رقمِ بچکیچای دوست-دَشْتَنی خُو شُمو ره نصیحت کُئم. ۱۵ چُون حتی اگه هزاران معلّم دَ باره مسیح دَشْتَه بَشید، مگم آته های کلو نَدَرد، چراکه دَ وسیله عیسی مسیح از طریقِ اعلانِ خوشخبری ما آته شُمو شُدُم. ۱۶ امزی خاطر از شُمو خاهش مَوئم که از مه سرمشق بگیرید. ۱۷ بلده امزی مقصد تیموتائوس ره دَ پیش شُمو ری کُدم. او باچه دوست دَشْتَنی و وفادار مه دَ خدمتِ مولا آسته تا راه-و-رفتار مَره دَ مسیح عیسی دَ یاد شُمو بیره، امو رقم که ما دَ هر جای و دَ هر جماعتِ ایماندارا تعلیم میدیم. ۱۸ مگم بعضی کسا دَ گمان ازی که ما دَ پیش شُمو نَمییم، کبری-و-مغرور شده. ۱۹ لیکن ما دَ زودی پیش شُمو مییم اگه خاستِ مولا بشه و دَ او غیت نه تنها که تورای امزو آدمای کبری-و-مغرور ره پی موبرم، بلکه قُدرتِ ازوا ره ام. ۲۰ چُون پادشاهی خُدا دَ توره گُفتو تعلق ندره، بلکه دَ قُدرتِ عمل. ۲۱ کُدم شی ره خوش دَردید؟ ای که قد سوئه-چیو بییم یا قد مُحَبّت و روحِ مَلایم؟

فسق-و-فساد ره از بین خُو دُور کُنید!

۵

۱ دَ حقیقت خبر رسیده که دَ مینکل شُمو فسادِ اخلاقی وجود دَره و او ام رقمی که حتی دَ مینکل بُت پرستا وجود ندره؛ چُون شنیدیم که یگ نفر قد خاتونِ آته خُو خاو مونه. ۲ و شُمو ام دَ ای باره افتخار مَوکنید. آیا شُمو نباید ماتم بگیرید و کسی ره که امی کار ره کده از مینکل خُو بُر کُنید؟ ۳ چُون اگرچه ما دَ جسم دَ اُونجی حاضر نیستم، مگم دَ روح قد شُمو حاضر آستُم و رقمِ شخصِ حاضر دَ باره کسی که امی کار ره کده حُکم خُو ره ۴ دَ نامِ مولا ی مو عیسی صادر کدیم. پس وختیکه شُمو جم موشید و روح مه قد قُدرتِ مولا ی مو عیسی دَ اُونجی حاضر موشه، ۵ اوخته امی آدم بلده نابود شُدونِ نفس خُو دَ شیطو تسلیم شُنه تا روح شی دَ روزِ مولا عیسی نجات پیدا کُنه. ۶ افتخار کدون شُمو خوب

نیسته. آیا نمیدینید که کم وری خمیرمایه^۹ تمام خمیر ره میرسنه؟^۷ پس خود ره از خمیرمایه کهنه پاک کنیید تا خمیر تازه بشیید، امو رقم که شمو واقعا بدون خمیرمایه استیید؛ چون مسیح باره عید پصح مو قربانی شده.^۸ امزی خاطر بیید که عید ره جشن بگیری، مگم نه قد خمیرمایه کهنه که خمیرمایه بدی و شرارت آسته، بلکه قد نان بدون خمیرمایه که صداقت و راستی آسته.^۹ ما د یگ خط خو بلده شمو نوشته کدم که قد مردمای فاسق ششت-و-برخاست نکنیید.^{۱۰} ولے مقصد مه هرگز ای نبود که قد مردم فاسق امزی دنیا یا طمعکارا یا زورگیرا و یا بت پرستا ششت-و-برخاست نکنیید، چون دزی حساب شمو باید ازی دنیا بر شنیید.^{۱۱} مگم آلی بلده شمو نوشته مونم که هر کسی که خود ره برار ایماندار موگیه، ولے فاسق، طمعکار، بت پرست، بد زیو، شرابخورا یا دز آسته، قد شی ششت-و-برخاست نکنیید؛ قد امزی رقم آدم حتی نان ام نخورید.^{۱۲} چون دز مه چی غرض که د باره کسای که از جماعت ایماندارا برو آسته قضاوت کنم؟ آیا شمو نباید د باره کسای که داخل جماعت ایماندارا آسته، قضاوت کنیید؟^{۱۳} ولے د باره کسای که از جماعت ایماندارا برو آسته، خدا قضاوت موکنه. پس امو آدم شریر ره از مینکل خو بر کنیید.

فیصله دعوا ها د مینکل پرارون ایماندار

۶ وختیکه کدم کس از مینکل شمو د خلاف دیگه شمو دعوا داشته بشه، چطور او جرأت موکنه که دعوی خو ره د محکمه پیش قاضی های بے انصاف بره، نه د پیش مقدسین؟^۲ آیا شمو نمیدینید که مقدسین د آخر زمان دنیا ره قضاوت موکنه؟ پس اگه دنیا باید د وسیله از شمو قضاوت شنه، آیا شمو لیاقت ازی ره ندرید که د باره قضیه های ریزه فیصله کنیید؟^۳ آیا شمو نمیدینید که مو د آخر زمان ملایکه ها ره قضاوت موکنی؟ اگه موکنی، قضیه های روزمره هیچ چیز نیسته.^۴ پس وختیکه قضیه های روزمره درید، آیا کسای ره بحیث قاضی تعیین مونیید که د نظر جماعت ایماندارا خار-و-حقیر حساب موشه؟^۵ ما ای ره موگم تا شمو شرمینده شنیید. آیا د مینکل شمو یگ آدم دانا ام وجود ندره که پتنه د بین پرارون ایماندار فیصله کنه؟^۶ بلکه یگ برار د ضد دیگه برار د محکمه موره و او ام د پیش بے ایمانا.^۷ د حقیقت دشتون امی رقم دعوا ها قد یگدیگه بلده شمو یگ شکست آسته. چرا ازی کده ظلم ره قبول نمونیید؟ چرا ازی کده نمیلیید که بازی بخورید؟^۸ برعکس خودون شمو ظلم مونیید و بازی میدید؛ او ام پرارون ایماندار ره!^۹ آیا شمو نمیدینید که بدکارا وارث پادشاهی خدا نموشه؟ خود ره بازی ندید، چراکه فاسقا، بت پرستا، زناکارا، باچه بے ریشا، لواطگرا،^{۱۰} دزا، طمعکارا، شرابخورا، بد زیونا و زورگیرا وارث پادشاهی خدا نموشه.^{۱۱} بعضی از شمو امی رقم آما بویدید، مگم غسل دده شده مقدس شدید و د نام مولا عیسی مسیح و د وسیله روح خدای مو عادل شدید.

جسم بلده عبادت خدا آسته

^{۱۲} تمام چیزا بلده مه روا آسته، مگم تمام چیزا فایده مند نیسته. تمام چیزا بلده مه روا آسته، مگم نیملم که یگو چیز د بله مه حاکم شنه.^{۱۳} خوراک بلده کوره آسته و شکم بلده خوراک، مگم خدا ام ای ره و ام او ره نابود مونه. جسم انسان بلده زناکاری نیسته، بلکه بلده مولا آسته و مولا بلده جسم.^{۱۴} خدا قد قدرت خو مولا عیسی ره دوباره زنده کد و مو ره ام د آخر زمان زنده موکنه.^{۱۵} آیا شمو نمیدینید که جسم های شمو اعضای جسم مسیح آسته؟ پس آیا روا آسته که اعضای جسم مسیح ره گرفته اعضای جسم فاحشه جور کنم؟ هرگز نه!^{۱۶} آیا شمو نمیدینید که هر کسی که قد فاحشه یگجای شنه، قد ازو یگ جسم موشه؟ چون کتاب مقدس موگیه: "هر دوی شی یگ جسم موشه."^{۱۷} لیکن کسی که قد مولا یگجای شنه، روح شی قد روح ازو یگ موشه.^{۱۸} از زناکاری دور دوتا کنیید. هر گناه دیگه ره که انسان انجام میدیه برو

۹:۶ ۵: خمیرمایه یگ تشبیه بلده گناه و فساد آسته، یعنی یگ گناه میتنه یگ جمعیت ره گناهکار جور کنه.

از جسم شی آسته، مگم زناکار دَ صِدِجِسم خُو گناه مَوکَنه. ^{۱۹} آیا شُمُو نَمیدنید که جِسم شُمُو جایگاهِ روحِ اَلْقُدس آسته که دَز شُمُو و جُودِ دَره که او ره از خُدا یافیتید و شُمُو دیگه صاحبِ جِسم خُو نیستید، ^{۲۰} چُون شُمُو دَ یگ قِیمَت خَریده شُدید؟ امزی خاطر خُدا ره قد جِسم خُو بَزُرگی-و-جلالِ بَدید.

دَ باره رابطه زَن و شُوی

آلی دَ باره چیزای که بلده ازمه نوشته کده بُودید: "بلده مرد خُوب آسته که دَ خاتُو دِست نَزنه." ^۲ لیکن بخاطر پیشگیری از فسادِ اخلاقی، هر مرد باید از خود خُو خاتُو دشته بشه و هر خاتُو از خود خُو شُوی. ^۳ شُوی باید حقِ زَن-و-شُویی خاتُونِ خُو ره آدا کُنه و امی رقم خاتُو ام حقِ زَن-و-شُویی شُوی خُو ره آدا کُنه. ^۴ خاتُو اختیارِ جِسم خُو ره نَدره، بلکه شُوی شی دَره؛ امی رقم شُوی ام اختیارِ جِسم خُو ره نَدره، بلکه خاتُونِ شی دَره. ^۵ یگدیگه خُو ره از حقِ زَن-و-شُویی محروم نَکُنید سِوای که رضایتِ هر دُو طرفِ بلده یگ وختِ مُعینِ بَشه تا خودون ره وَقِفِ دُعا کُنید؛ ولے بعد ازو دُوباره یگجای شنید، نَشنه که شیطو شُمُو ره بخاطرِ حاکِمِ نَبودو دَ بله نَفَسِ شُمُو، و سَوسه کُنه. ^۶ امی ره ما مَوگم بطُوری که جایز آسته، نه بطُوری که حُکم کُنم. ^۷ کشکِه تمامِ مردُمِ رقمِ ازمه موبُود. مگم هر کس تَحْفِه خاص از طرفِ خُدا دَره، یگ نفر یگ رقم و دیگه نفر دیگه رقم.

^۸ دَ نفرای مَجَرَد و خاتُونوی بیوه مَوگیم که بلده ازوا خُوب آسته که مَجَرَد بُمَنه، امُو رقم که ما اَسْتُم. ^۹ ولے اگه نَمیتنه که دَ بله نَفَسِ خُو حاکِمِ بَشه، اونا باید توی کُنه، چُون توی کدو از سوختو دَ آتَشِ شَهوتِ کده بهتر آسته. ^{۱۰} بلده کسای که توی کده یه، اینی حُکم ره میدیم، نه خود مه بلکه مولا حُکم میدیه که خاتُو باید از شُوی خُو جدا نَشنه. ^{۱۱} ولے اگه جدا موشه، او باید مَجَرَد بُمَنه یا دُوباره قد شُوی خُو آشتی کُنه؛ شُوی ام باید خاتُونِ خُو ره خطِ نَدیه. ^{۱۲} بلده دیگرو ما مَوگم، نه مولا، که اگه کُدم کس از مینکلِ برارو خاتُونِ بے ایمان دَره و امُو خاتُو راضی آسته که قد ازو زندگی کُنه، او برار نَباید او ره خطِ بَدیه. ^{۱۳} امی رقم اگه یگ خاتُو شُوی بے ایمان دَره و امُو مرد راضی آسته که قد ازو زندگی کُنه، او خاتُو نَباید او ره خطِ بَدیه. ^{۱۴} چُون شُوی بے ایمان دَ وسیله خاتُونِ خُو مُقَدَس موشه و خاتُونِ بے ایمان دَ وسیله شُوی ایماندار ^{۱۵} خُو مُقَدَس موشه. دَ غَیرِ ازی اولادای شُمُو ناپاک موبُود، لیکن آلی اونا مُقَدَس آسته. ^{۱۵} ولے اگه نفر بے ایمان بِخایه جدا شُنه، بیل که جدا شُنه؛ چُون دَ ای صُورتِ برار یا خوارِ ایماندار دیگه دَ بند نیسته. مگم خُدا مو ره بلده صلح-و-سلامتی کوی کده. ^{۱۶} چُون ای خاتُو، تُو چی میدنی، شاید تُو باعثِ نجاتِ شُوی خُو شنی؟ یا تُو ای مرد، چی میدنی، شاید تُو باعثِ نجاتِ خاتُونِ خُو شنی؟

^{۱۷} دَ هر حال، امُو رقم که مولا دَ هر کس نصیب کده و امُو رقم که خُدا کوی کده، او امُو رقم زندگی کُنه. اینمی حُکم مه بلده تمامِ جماعتِ های ایماندارا آسته. ^{۱۸} اگه یگو کس دَ غَیبتیکه دَ پادشاهی خُدا کوی شده، ختنه شده بُوده، او دَ امزو حالتِ بُمَنه. ^b و اگه یگو کس دَ وختِ کوی شُدون خُو ناخنه بُوده، او ختنه نَشنه. ^{۱۹} ختنه شُدو چیزی نیسته و ناخنه شُدو ام چیزی نیسته، بلکه اطاعتِ کدو از احکامِ خُدا مَهَم آسته. ^{۲۰} پس هر کس دَ هر حالتی که کوی شده، دَ امزو حالتِ باقی بُمَنه. ^{۲۱} آیا وختیکه خُدا تُو ره کوی کد، غلامِ بودی؟ دَ فکر شی نَبَش؛ لیکن اگه میتنی که آزاد شنی، از فرصتِ استفاده کُو. ^{۲۲} چُون کسی که دَ وختِ غلامی دَ وسیله مولا کوی شده، او آزاد شده مولا آسته. و امی رقم کسی که دَ غَیبتِ آزادی کوی شده، او غلامِ مسیح آسته. ^{۲۳} شُمُو دَ یگ قِیمَت خَریده شُدید؛ پس غلامِ انسان ها نَشنید. ^{۲۴} پس ای برارو، هر کُدم شُمُو دَ هر حالتی که کوی شُدید، دَ امزو حالتِ دَ حُصُورِ خُدا باقی بُمَید.

^a ۷:۱۴ دَ جای «شُوی ایماندار» دَ زبون یونانی «برار» نوشته یه که مقصد شی «برارِ ایماندار» آسته. ^b ۷:۱۸ دَ جای «او باید دَ امزو حالتِ بُمَنه» دَ زبون یونانی «ناخنه نَشنه» نوشته یه.

۲۵ د باره دُخترَوِ خانه ما کُدم حُکم از طرفِ مولا ندرُم؛ ولے بحیثِ کسی که د وسیله رحمتِ مولا قابلِ اِعتِدادِ اَسْتُم، ما نظر خُو ره مَوگِیم. ۲۶ ما فکر مَوْنُم که بخاطرِ شرایطِ خرابِ زمانِ حاضر، بلده انسان امی خُوب بَشه که هر رقم که آسته امو رقم بُمْنه. ۲۷ آیا د بندِ خاتُو اَسْتی؟ پُشتِ جدا شُدو نگرِد. آیا د بندِ خاتُو نیستی؟ پُشتِ خاتُو گِرِفْتو نگرِد. ۲۸ لیکن اگه توی کُنی گُناه نَمونی؛ و اگه یگ دُخترِ خانه توی کُنه، او ام گُناه نَمونه. مگم کسای که توی مَوْنُم، اونا د ای زندگی د مُشکِلاتِ گِرِفْتار موشه و ما میخایم که شُمور ره از مُشکِلاتِ دُور نگاه کُنم. ۲۹ ای برارو، مقصد مه ای آسته که وخت کم منده. ازی اوسو، حتی کسای که خاتُو دره اونا باید رقمی بَشه که بگی خاتُو ندره. ۳۰ کسای که ماتم مونه رقمی بَشه که بگی ماتم نَمونه. کسای که خوشحال آسته، رقمی بَشه که بگی خوشحال نیسته. کسای که خریدارِ یگو چیز آسته، رقمی بَشه که بگی صاحبِ اَمزو چیز نیسته ۳۱ و کسای که چیزای ازی دُنیا ره اِستِفاده مونه، رقمی بَشه که بگی اِستِفاده نَموکنه، چراکه شکلِ فعلی امزی دُنیا از بین رفتنی آسته. ۳۲ ما میخایم که شُمور از تشویشِ دُور بشید. آدم مَجْرَد د باره کارای مولا فکر مونه که چی رقم رضایتِ مولا ره حاصل کُنه، ۳۳ لیکن آدم توی کده د باره کارای دُنیا فکر مونه که چی رقم خاتُون خُو ره خوش کُنه؛ ۳۴ او د دُوراهی بند آسته. د عینِ رقم، خاتُونِ مَجْرَد و دُخترِ خانه ام د باره کارای مولا فکر مونه تا د جسم و روح خُو پاک-و-مُقَدَّس بَشه. مگم خاتُونِ توی کده د باره کارای ازی دُنیا فکر مونه تا شوی خُو ره خوش کُنه. ۳۵ ما امی چیزا ره بلده فایده شُمور مَوگِیم؛ اِبطور نیسته که کُدم قید-و-بند د بله شُمور قرار بدم، بلکه میخایم که شُمور بطوری که مناسب آسته زندگی کُنید و بدونِ موانع خود ره بلده خدمتِ خُداوند وَقِف کُنید. ۳۶ اگه کُدم کس فکر مَوْنُم که رفتارِ اَزو د برابرِ نامزاد شی مناسب نییه، و اگه دُختر د حدِ بُلُوغ رسیده و باچه فکر مونه که توی کُنه، امو رقم که میخایه توی کُنه؛ ای گُناه نیسته. بیلید که اونا توی کُنه. ۳۷ ولے اگه کُدم کس د تصمیم خُو محکم آسته و مجبوریتِ ندره، بلکه د بله نفس خُو حاکم آسته و د دل خُو تصمیم گِرِفْته که قد نامزاد خُو توی نَکُنه، او کارِ خُوب مَوْنُم. ۳۸ پس کسی که قد نامزاد خُو توی مَوْنُم، کارِ خُوب مَوْنُم؛ مگم کسی که توی نَموکنه، او کارِ خُوبتر مونه. ۳۹ یگ خاتُو تا وختی د بندِ شوی خُو آسته که شوی شی زنده یه؛ ولے اگه شوی شی بمره، او آزاد آسته که قد هر کس که دل شی شنه توی کُنه، لیکن تنها قد کسی که د مولا ایمان دره. ۴۰ ولے د نظرِ ازمه اگه امو رقم که آسته بُمْنه، خوشحالتَر زندگی مونه؛ و ما فکر مَوْنُم که ما ام روح خُدا ره درُم.

د فکرِ دیگر و بشید و از آزادی خُو اِستِفاده غلط نکُنید

االی د باره خوراک های که د بُت ها قُربانی موشه: مو میدنی که «پگ مو دانایی دری.» دانایی میتنه باعِثِ کبر-و-غرور شنه، مگم مُحَبَّتِ آباد مَوْنُم. ۱ اگه کُدم کس فکر مونه که یگو چیز ره میدنه، او هنوز اموطور که لازم آسته نَمیدنه. ۲ مگم کسی که خُدا ره دوست دره، او د وسیله خُدا شَنخْتِه شُدو. ۳ پس، د باره خوردونِ خوراک های که د بُت ها قُربانی موشه، مو میدنی که د دُنیا بُت هیچ چیز نیسته و بَعیر از خُدا یگانه دیگه خُدا وجود ندره. ۴ اگرچه چیزای د آسمو و د زمی آسته که مردم اونا ره خُدا مَوگِیه - د حقیقتِ غدر خُدا یو و غدر مولا یو بلده ازوا وجود دره - ۵ لیکن بلده ازمو

یگ خُدا وجود دره یعنی آته آسمانی

که تمام چیزا دزو تعلق دره و مو بلده ازو زندگی مَوْنُم،

۳۸: ۷ آیه های ۳۶ تا ۳۸ میتنه اینی رقم ام معنی بدیه: اگه کُدم کس فکر مونه که رفتارِ اَزو د برابرِ دُخترِ خانه شی مناسب نییه، و اگه دُختر از حدِ بُلُوغ تیر شُدو و او نفر فکر مونه که دُختر شی توی کُنه، امو رقم که او میخایه شنه، ای گُناه نیسته. بیلید که توی کُنه. ولے اگه کُدم کس د تصمیم خُو محکم آسته و مجبوریتِ ندره، د اراده خُو محکم آسته و د دل خُو تصمیم گِرِفْته که دُختر خُو ره نگاه کُنه، کارِ خُوب مَوْنُم. پس کسی که دُختر خُو ره د شوی میدیه کارِ خُوب مَوْنُم. و کسی که دُختر خُو ره د شوی نَمیدیه کارِ خُوبتر مَوْنُم.

و یگ مولا وجود دَره یعنی عیسیٰ مسیح

که پگ چیزا دَ وسیله ازو آست شد و مو دَ وسیله ازو وجود دَری.

۷ مگم پگ مردم ای دانایی ره ندره، چون بعضی کسا دَ اندازه قد بُت ها عادت کده که تا آلی ره خوراک ره دَ عنوان قربانی بُت ها موخوره و ازی که وجدان ازوا ضعیف آسته نجس موشه. ^۸ لیکن خوراک مو ره دَ خدا نزدیک نمونه، چراکه دَ خوردون شی مو خوبتر نموشی و دَ ناخوردون شی بدتر نموشی. ^۹ مگم احتیاط کنید که ای آزادی شمو باعث لخشیدون مردمای ضعیف نشنه. ^{۱۰} چون اگه کدم کس تو ره که دانا آستی بنگره که دَ بت‌خانه سر دسترخو ششته، ازی که وجدان ازو ضعیف آسته، آیا او تشویق نموشه که از قربانی بُت ها بخوره؟ ^{۱۱} پس دَ وسیله دانایی ازتو امو برار ضعیف که مسیح بلده شی مرد، تباہ موشه. ^{۱۲} و امی رقم وختیکه شمو دَ حق برارون ایماندار گناه مونیید و دَ وجدان ضعیف ازوا ضرر میرسنید، دَ حقیقت شمو دَ ضد مسیح گناه مونیید. ^{۱۳} امزی خاطر، اگه خوراکی که دَ بُت ها قربانی شده باعث لخشیدون برار ایماندار مه شنه، ما هرگز امزی رقم گوشت نموخورم تا باعث لخشیدون برار خو نشئم.

حق و اختیارات یگ رسول

۹ آیا ما آزاد نیستم؟ آیا ما رسول نیستم؟ آیا ما مولای مو عیسیٰ ره ندیدیم؟ آیا شمو ثمر کار مه دَ مولا نیستید؟ ^۲ حتی اگه بلده دیگر و رسول نبشم، کم از کم بلده از شمو آستم، چراکه شمو مهر رسالت مه دَ راه مولا آستید. ^۳ دفاع مه دَ برابر کسای که مره آزمایش مکنه اینی آسته: ^۴ آیا مو حق نداری که بخوری و وچی کنی؟ ^۵ آیا مو حق نداری که یگ خوار ایماندار ره دَ عنوان خائو گرفته قد خو ببری، رقم دیگه رسولا و برارون مولا و کیفا؟ ^۶ یا که تنها ما و برنابا حق نداری که از کار دست بکشی؟ ^۷ کی آسته که از خرج-و-مصرف خود خو عسکری کنه؟ کی آسته که تاگ انگور بشنه و از میوه شی نخوره؟ یا کی آسته که یگ رمه ره پچرنه و از شیر شی وچی نکنه؟ ^۸ آیا ما امی توره ره از نگاه انسانی موگم؟ آیا شریعت ام امی ره نه موگیه؟ ^۹ چون دَ شریعت موسیٰ نوشته شده: ”دان گاو ره دَ غیت جعول کدو بسته نکو.“ آیا خدا دَ فکر گاوو آسته؟ ^{۱۰} یا ای ره کلوتر بخاطر ازمو موگه؟ آرے، ای بلده ازمو نوشته شده، چون کسی که قلبه مونه باید دَ امید قلبه کنه و کسی که جعول مونه باید دَ امید گرفتن حصه خو بشه. ^{۱۱} اگه مو تخم روحانی ره دَ مینکل شمو کشت کدے، آیا ای زیاده طلبی آسته که مو حاصل مادی از شمو درو کنی؟ ^{۱۲} اگه دیگر و ای حق ره دَره که دَ حاصل مادی شمو شریک بشه، آیا مو کلوتر شریک نبشی؟ مگم مو ازی حق خو استفاده نکدے، بلکه هر چیز ره تحمّل مونی تا مانع پیشرفت خوشخبری مسیح نشنی. ^{۱۳} آیا شمو نمیدنید که کسای که دَ خانه خدا کار موکنه، اونا خوراک خو ره از خانه خدا دَ دست میره و کسای که دَ قربانگاه خدمت موکنه، از قربانگاه حصه خو ره میگیره؟ ^{۱۴} و امی رقم، مولا حکم کده که کسای که خوشخبری ره اعلان موکنه خرج-و-مصرف زندگی خو ره از اعلان کدون خوشخبری دَ دست بیره. ^{۱۵} لیکن ما از هیچ کدم امزی حق ها استفاده نکدیم و امی خط ره ام بلده ازی نوشته نمونم که امی چیزا دَ حق ازمه انجام شنه؛ چون بلده مه مرگ ازی کده بهتر آسته که کدم کس افتخارات مره باطل کنه. ^{۱۶} اگه ما خوشخبری ره اعلان نمونم، ما نمیتنم که بلده ازی فخر و فروشی کنم، چون مسئولیت ^{۱۷} دَ عهد مه ایشته شده که اعلان کنم؛ و وای دَ حال مه اگه خوشخبری ره اعلان نکنم! ^{۱۷} چون اگه ای کار ره دَ رضای خو کنم، اجر نصیب مه موشه، لیکن اگه رضای مه نبشه، باز ام یگ وظیفه آسته که دَ عهد مه ایشته شده. ^{۱۸} پس اجر مه چی آسته؟ فقط اینی آسته که وختی خوشخبری ره اعلان نمونم، او ره مفت-و-رایگان اعلان کنم و از حق خو دَ اعلان کدون خوشخبری استفاده نکنم.

۱۹ چون اگرچه ما از غلامی پگ آزاد آستُم، ولے ما خود ره غلامِ پگ جورِ کدیم تا تعدادِ کلوتر ره دَ مسیح جذب کُنم. ۲۰ قد یهودیا رقمِ یهودی شُدُم تا یهودیا ره جذب کُنم. قد آدمای تابعِ شریعتِ رقمِ کسی شُدُم که تابعِ شریعتِ آسته تا آدمای تابعِ شریعتِ ره جذب کُنم؛ اگرچه خود مه تابعِ شریعتِ نیستُم. ۲۱ قد نفرای بے شریعتِ رقمِ یگ آدم بے شریعتِ شُدُم -- اگرچه ما دَ پیشِ خُدا بے شریعتِ نیستُم، بلکه تابعِ شریعتِ مسیحِ آستُم -- تا مردُم بے شریعتِ ره جذب کُنم. ۲۲ قد مردُم ضعیف، ضعیف شُدُم تا مردُم ضعیف ره جذب کُنم. خلاصه قد هر کس هر چیز شُدُم تا از هر طریق بعضی ها ره نجات بدیم. ۲۳ ما تمامِ کارا ره بخاطرِ پیشرفتِ خوشخبری انجام میدیم تا دَ برکتِ های شی شریک شئم.

۲۴ آیا شمو نمیدنید که دَ مسابقه دَ ویش پگ مودوه، لیکن تنها یگ نفر جایزه ره میگیره؟ شمو ام رقمی بدوید که جایزه ره بُرید. ۲۵ تمامِ کسای که دَ مسابقه حصّه میگیره، اونا دَ هر چیز نظم ره برقرار نگاه مکنه؛ اونا ای کار ره مونه تا یگ تاج از بین رفتنی ره حاصل کنه، لیکن مو تاج از بین رفتنی ره^{۲۶} حاصل مونی. ۲۶ پس ما رقمی مودوم که بے هدف نیستُم؛ و رقمی مُشت میزَنُم که دَ هوا مُشت نمیزَنُم؛ ۲۷ بلکه ما جسم خُو ره خار کده زیرِ فرمان خُو نگاه موم؛ نَشنه که بعد از وعظ کدو دَ دیگر و خود مه امزو تاج محروم شئم.

عبرت از سرگذشتِ اسرائیل

۱ آی برارو، ما نمیخایم که شمو ازی بے خبر بشید که بابه کلونای مو پگ شی دَ تی اُور بُود و تمامِ ازوا از دریا تیر شد^۲ و پگ ازوا دَ وسیله موسی دَ اُور و دَ دریا تعمیر گرفت^۳ و پگ شی از یگ خوراکِ روحانی خورد^۴ و از یگ وچی کدنی روحانی وچی کد؛ چون اونا از قاده روحانی وچی کد که از پشتِ ازوا میمد و اُو قاده مسیح بُود.^۵ لیکن خُدا از عذرِ ازوا راضی نیبُود، امزی خاطرِ جسدِ ازوا دَ بیابو پورته شد. ۶ تمامِ امزی چیزا رُخ دَد تا بلده ازمو نمونه های عبرتِ بَشه تا مو رقمِ ازوا آلی دَ آرزوی شرارتِ و-بدی نبشی. ۷ بُت پرست نشنید، مثل که بعضی ازوا شد، امو رقم که دَ کتابِ مَقَدَس نوشته شده: "قومِ شِشت که بخوره و وچی کنه و باله شد که خرمستی کنه." ۸⁺ مو نباید زناکاری کنی، رقمی که بعضی ازوا کد و دَ یگ روز بیست و سبه هزار نفر کشته شده افتد. ۹[#] مو نباید مسیح ره آزمایش کنی، رقمی که بعضی ازوا کد و دَ وسیله مارها نابُود شد. ۱۰^{و نه} ام نقِ نقِ کنید، رقمی که بعضی ازوا کد و دَ وسیله نابُود کینده^b نابُود شد. ۱۱ امی چیزا قد ازوا رُخ دَد تا نمونه عبرتِ بَشه و نوشته شد تا مو ره هدایت کنه، مو کسای ره که زمان های آخرِ دز مو رسیده. ۱۲ پس کسی که فکر مونه قایم-و-استوار آسته، اُو هوش خُو ره بگیره که نفته. ۱۳ هیچ آزمایش دَ بله شمو نمده که بلده انسان عادی نبشه. مگم خُدا وفادار آسته و نمیله که شمو از حدِ توان خُو کلو آزمایش شنید، بلکه قد آزمایش قتی یگ راه دوتا ره ام آماده مونه تا شمو بتنید اُو ره تحمل کنید.

۱۴ پس ای عزیزای مه، از بُت پرستی دُور دوتا کنید. ۱۵ ما رقمی توره موگم که بگی قد مردمای دانا توره موگم؛ خودون شمو دَ باره چیزای که موگیم قضاوت کنید. ۱۶ آیا امو جامِ برکت که مو بلده شی شکرگزاری مونی، شریک شدو دَ خونِ مسیح نیسته؟ و نانی ره که ثوئه مونی، شریک شدو دَ جسمِ مسیح نییه؟ ۱۷ ازی که یگ نان وجودِ دره، مو ام باوجودِ که کلو آستی، یگ جسمِ آستی، چون پگ مو دَ یگ نان شریک موشی. ۱۸ دَ باره قومِ اسرائیل^c فکر کنید: آیا اُو کسای که قربانی ها ره موخوره، دَ قربانگاه شریک نیسته؟ ۱۹ پس مقصد مه چی آسته؟ آیا ای که بُت کدم چیز آسته، یا ای که قربانی بلده بُت یگو چیز آسته؟ ۲۰ نه! بلکه مقصد مه ای آسته که چیزی ره که بُت پرستا قربانی مونه، اونا بلده جنیاتِ قربانی مونه، نه بلده خُدا؛ و ما نمیخایم که شمو شریکِ جنیاتِ بشید. ۲۱ شمو نمیتنید که ام از جامِ مولا وچی کنید و ام

^a ۹:۲۵ مقصد «تاج از بین رفتنی» امکان دره که «زندگی ابدی» بشه. ^b ۱۰:۱۰ مقصد از نابُود کینده «ملایکه مرگ» آسته، که دَ کتابِ خروج فصل ۱۲ آیه ۲۳ ذکر شده. ^c ۱۰:۱۸ دَ زبونِ یونانی موگیه: دَ باره قومِ اسرائیل از نگاهِ جسمانی فکر کنید.

⁺ ۱۰:۴ خروج ۱۸:۶ [†] ۱۰:۷ خروج ۳۲:۶ [#] ۱۰:۸ خروج ۳۲:۶ ^{۲۵-۲۸} ۳۲:۲۵

از جامِ جنیات. امچنان شمو نَمیشتید که ام د دسترخونِ مولا شریک بشید و ام د دسترخونِ جنیات. ^{۲۲} آیا مو میخاهی که غیرتِ مولا ره د شور بیری؟ آیا مو ازو کده قوی تر استی؟

^{۲۳} تمام چیزا جایز آسته، مگم تمام چیزا فایده‌مند نیسته. تمام چیزا روا آسته، لیکن تمام چیزا آباد نمونکنه. ^{۲۴} هیچ کس د پُشتِ فایده خود خو نگرده، بلکه د پُشتِ فایده دیگر و بگرده. ^{۲۵} هر چیزی که د قصابی سودا موشه بخورید و بخاطر آسودگی وجدان خو هیچ سوال نکنید. ^{۲۶} چون «زمی و هر چیزی که د مینه شی یه از خداوند آسته.» ^{۲۷} اگه کدم آدم بے ایمان شمو ره مهمو مونکنه و شمو ام میخاهید که بورید، هر چیزی که د پیش روی شمو ایشته شد بخورید و بخاطر آسودگی وجدان خو هیچ سوال نکنید. ^{۲۸} ولے اگه کدم کس بلده شمو بگه: «ای گوشت از قربانی بُت آسته.» اوخته بخاطر امزو آدم که شمو ره خبردار کده و بخاطر آسودگی وجدان نخورید. ^{۲۹} مقصد مه وجدان از شمو نییه، بلکه وجدان امزو آدم دیگه آسته؛ چون چرا وجدان کس دیگه د باره آزادی مه قضاوت کنه؟ ^{۳۰} اگه ما یگو خوراک ره قد شکرگزاری مخورم، چرا بخاطر چیزی که خدا ره شکر کدم، د باره مه بدگویی شنه؟ ^{۳۱} پس چی موخورید، چی وچی مونید یا هر چیزی دیگه ره انجام میدید، پگ شی ره بلده بزرگی-و-جلالِ خدا انجام بدید. ^{۳۲} باعثِ لخشیدونِ یهودیا، یونانیا و جماعتِ ایماندارای خدا نشنید، ^{۳۳} امو رقم که ما کوشش مونم که پگ ره د هر کاری که انجام میدیم راضی کنم؛ ما د پُشتِ فایده خود خو نمیگردم، بلکه د پُشتِ فایده قدر کسای دیگه میگردم تا اونا نجات پیدا کنه.

۱ پس، از مه سرمشق بگیرید، امو رقم که ما از مسیح سرمشق میگیرم.

دستورا د باره عبادتِ خاتونو

^۲ ما شمو ره تعریف-و-توصیف مونم، چراکه د هر چیز مره یاد مونید و رسم ها-و-مقررات ره امو رقم که دز شمو تسلیم کدم، نگاه مونید. ^۳ مگم ما میخایم شمو بدید که سر هر مرد، مسیح آسته، سر هر خاتو، مرد آسته و سر مسیح، خدا آسته. ^۴ هر مردی که قد سر پوٹ دُعا یا پیشگویی کنه، او سر خو ره^a بے حرمت مونکنه. ^۵ امی رقم هر خاتونی که قد سر لُچ دُعا یا پیشگویی کنه، او ام سر خو ره^b بے حرمت مونکنه؛ ای کار مثل ازی آسته که سر خو ره کل کده بشه. ^۶ اگه یگ خاتو سر خو ره پوٹ نمونه، باید موی خو ره ام قیچی کنه، ولے اگه قیچی کدو یا کل کدون موی بلده یگ خاتو رسوایی آسته، او باید سر خو ره پوٹ کنه. ^۷ مرد نباید سر خو ره پوٹ کنه، چون او مثل و جلالِ خدا آسته؛ لیکن خاتو جلالِ مرد آسته. ^۸ چون مرد از زن د وجود نمده، بلکه زن از مرد د وجود آمده. ^۹ و امچنان مرد بلده زن خلق نشده، بلکه زن بلده مرد خلق شده. ^{۱۰} امزی خاطر خاتو باید یگ پرده د سر خو داشته بشه بخاطر ملایکه ها. ^{۱۱} د هر حال، د جماعتِ مولا، خاتو از مرد جدا نیسته و مرد از خاتو جدا نییه. ^{۱۲} چون امو رقم که خاتو از مرد د وجود آمد، امو رقم مرد از خاتو د وجود مییه. مگم تمام چیزا از خدا د وجود مییه. ^{۱۳} خودون شمو قضاوت کنید: آیا بلده یگ خاتو مناسب آسته که قد سر لُچ د پیشِ خدا دُعا کنه؟ ^{۱۴} آیا خود طبیعت دز شمو یاد نمیدیه که اگه مرد موی دراز بیله، بلده ازو شرم آسته، ^{۱۵} ولے اگه خاتو موی دراز داشته بشه، بلده شی افتخار آسته؟ چون موی بلده ازو بخاطر پوٹ کدون سر شی دده شده. ^{۱۶} اگه کدم کس بخایه که دزی باره جر-و-بحث کنه، مو و جماعت های ایماندارای خدا بغير از امزی عمل دیگه عمل ره انجام نمیدی.

^a ۱۱:۴ یعنی مسیح ره. ^b ۱۱:۵ یعنی شوی خو ره.

مراسم نانِ شامِ مولا

۱۷ د امزی هدایت های زیر، از شمو تعریف-و-توصیف نمونم، چون وختیکه شمو جم موشید، بلده بهتر شدو نه، بلکه بلده بدتر شدو جم موشید. ۱۸ د قدم اول، وختیکه شمو بحیث جماعت ایماندار جم موشید، ما میسنوم که د مینکل شمو تفرقه وجود دره و تا اندازه باور مونم. ۱۹ حتماً فرقه ها ام د مینکل شمو د وجود آمده بشه، چون دَمزی طریقه ایماندار حقیقی د بین شمو بر ملا موشه. ۲۰ وختیکه شمو جم موشید، بلده ازی جم نموشید که نانِ شامِ مولا ره بخورید، ۲۱ چون د وخت خوردو هر کس نانِ خود خور ره از دیگر و کده پیشتر میگیره و موخوره. اوخته یگ نفر گشنه مومنه و دیگه نفر مسست موشه. ۲۲ آیا شمو خانه ندرید که د اونجی بخورید و وچی کنید؟ یا شمو میخاید که جماعت ایماندارای خدا ره تحقیر-و-توهین کنید و مردمای نادار ره شرمنده کنید؟ دز شمو چی بگم؟ آیا شمو ره تعریف-و-توصیف کنم؟ نه، دزی باره شمو ره تعریف-و-توصیف نمونم.

۲۳ چون چیزی ره که از مولا یافتم امو چیز ره دز شمو ام تسلیم کدم، او ای بود که مولا عیسی د شای که یهودای اسخربوطی او ره تسلیم کد، نان ره گرفت ۲۴ و شکر کده ثوئه کد و گفت: "ای جسم مه آسته که بلده نجات شمو یه. ای مراسم ره د یاد ازمه د جای بیرید." ۲۵ و امی رقم بعد از نان خوردو جام ره ام گرفت و گفت: "ای جام عهد نو آسته د وسیله خون مه. ای مراسم ره د جای بیرید، هر وختیکه ای ره وچی مونید، د یاد از مه وچی کنید." ۲۶ چون هر وختیکه شمو ای نان ره موخورید و ای جام ره وچی مونید، شمو مرگ مولا ره اعلان مونید تا وختیکه او دوباره بییه.

۲۷ پس هر کسی که بطور نامناسب ازو نان بخوره و از جام مولا وچی کنه، او نسبت د جسم و خون مولا مجرم حساب موشه. ۲۸ امزی خاطر هر کس خود ره آزمایش کنه و بعد ازو از نان بخوره و از جام وچی کنه. ۲۹ چون هر کسی که موخوره و وچی مونه، بدون ازی که ارزش جسم مولا ره پی بیره، او بلده محکوم شدون خو موخوره و وچی مونه. ۳۰ امزی خاطر غدر شمو ضعیف و ناجور استید و یگ تعداد شمو ام مرده. ۳۱ لیکن اگه مو خودون ره قضاوت مودکی، د بله مو حکم نموشد. ۳۲ و لے وختیکه د بله مو حکم موشه، مو د وسیله مولا اصلاح موشی تا قد دنیا محکوم نشنی. ۳۳ پس ای پرارون مه، وختیکه بلده خوردو جم موشید، معطل یگدیگه خو بشینید. ۳۴ اگه کدم کس گشنه آسته، د خانه خو نان بخوره. نشنه که جم شدون شمو باعث محکومیت شمو شنه. د باره دیگه چیزا وختیکه آمدم، هدایت میدیم.

یگ روح قد تحفه های کلو

۱۲ آلی د باره تحفه های روحانی: ای پرارو، ما نمیخایم که شمو دزی باره بے خبر بشید. ۲ شمو میدنید، زمانی که شمو بت پرست^b بودید، از هر طریق سون بت های گنگه-و-بے زبو برده شده از راه بر موشیدید. ۳ پس ما میخایم شمو بفامید که هر کسی که د وسیله روح خدا توره بگیه، هرگز نموگیه، "نالت د عیسی!" و هیچ کس ام نمیتنه بگیه، "عیسی مولا آسته،" جز د وسیله روح القدس.

۴ تحفه های مختلف روحانی وجود دره، مگم روح امویگ آسته. ۵ خدمتای مختلف وجود دره، مگم مولا امویگ آسته. ۶ عمل های مختلف وجود دره، مگم امویگ خدا آسته که تمام ازوا ره د وجود پگ د کار میندزه. ۷ ظهور روح القدس د هر کس بلده فایده پگ دده موشه. ۸ د یگ نفر د وسیله روح القدس کلام پر از حکمت دده موشه و د دیگه نفر د وسیله امزو روح، کلام پر از علم؛ ۹ د یگ دیگه د وسیله امزو روح، ایمان و د شخص دیگه د وسیله امزو روح، تحفه ها بلده شفا ددو؛ ۱۰ د دیگه نفر قدرت انجام ددون معجزه ها، د دیگه کس قدرت پیشگویی، د دیگه کس قدرت تشخیص روح های

۱۱:۳۰ د جای «مرد» د زبون یونانی «خاو کده» نوشته یه. ^b ۱۲:۲ د جای «بت پرست» د زبون یونانی «ملت ها» نوشته یه.

مُخْتَلِف، دِیْگِه نَفَر قُدْرَتِ تَوْرِه کُفْتُو دِ زَبُونای رَقْم رَقْم و دِ نَفَر دِیْگِه قُدْرَتِ تَرْجُمِه اَمْرِي زَبُونَا. ^{۱۱} تَمَامِ اَمْرِيَا دِ وَسِيْلَه اَمْرُو يَگ رُوح فَعَالِ اَسْتَه كِه اُو اَمِي تَحْفَه هَا رِه دِ مُطَابِقِ خَاسْت-و-اِرَادِه خُو دِ هَر كَس تَقْسِيْمِ مُونَه.

يَگ جِسْم قَد اَعْضَايِ كَلُو

^{۱۲} چُون اَمْرُو رَقْم كِه جِسْم يَگ اَسْتَه و اَعْضَايِ كَلُو دَرِه و تَمَامِ اَعْضَايِ جِسْم، بَاوْجُوْدِ كِه كَلُو اَسْتَه، يَگ جِسْم رِه تَشْكِيل مِيْدِيَه، دِ بَارِه مَسِيْح اَم اَمِي رَقْم اَسْتَه. ^{۱۳} چِرَاكِه پَگ مَو دِ يَگ رُوح بَلَدِه يَگ جِسْم تَعْمِيْدِ دَدِه شُدِي، چِي يَهُود و چِي يُونَانِي،^a چِي غُلام و چِي اَزَاد؛ اَرِي، دِ پَگ مَو اَز يَگ رُوح دَدِه شُد. ^b ^{۱۴} چُون جِسْم اَز يَگ عَضُو نَبِيَه، بَلَكِه اَز اَعْضَايِ كَلُو تَشْكِيل شُدِه. ^{۱۵} اَكِه پَاي بُوْگِيَه: ”بَخَاطِرِي كِه دِسْت نَبِيَسْتُمْ، مَا دِ جِسْم تَعْلُقِ نَدْرُم.“ اِي دَلِيْل نَمُوشِه كِه اُو دِیْگِه عَضُو جِسْم نَبِيَسْتَه. ^{۱۶} يَا اَكِه گُوش بُوْگِيَه: ”بَخَاطِرِي كِه چِيْم نَبِيَسْتُمْ، دِ جِسْم تَعْلُقِ نَدْرُم.“ اِي دَلِيْل نَمُوشِه كِه اُو دِیْگِه عَضُو جِسْم نَبِيَسْتَه؟ ^{۱۷} اَكِه تَمَامِ جِسْم چِيْم مُوْبُوْد، جَاي شَنِيدُو دِ كُجَا مُوْبُوْد؟ اَكِه تَمَامِ جِسْم گُوش مُوْبُوْد، جَاي بُوِي كَدُو دِ كُجَا مُوْبُوْد؟ ^{۱۸} لِيَكِن رَقْمِي كِه فَعْلًا اَسْتَه خُدا هَر كُدَم اَعْضَا رِه دِ مُطَابِقِ خَاسْت-و-اِرَادِه خُو دِ جِسْم قَرَار دَدِه. ^{۱۹} اَكِه تَمَامِ جِسْم يَگ عَضُو مُوْبُوْد، جِسْم كُجَا و جُود مِيْدَشْت؟ ^{۲۰} مَكَم اَلِي اَعْضَا كَلُو اَسْتَه، و لِي جِسْم يَگ. ^{۲۱} چِيْم نَبِيَسْتَه دِ دِسْت بُوْگِيَه: ”مَا دَز تُو ضَرْوَرْتِ نَدْرُم.“ نَه اَم سَر مِيَسْتَه دِ پَاي هَا بُوْگِيَه: ”مَا دَز شُمُو ضَرْوَرْتِ نَدْرُم.“ ^{۲۲} بَرْعَكْس، اَعْضَايِ جِسْم كِه ضَعِيْفَتَر مَعْلُوم مُوشِه، ضَرْوَرِي تَر اَسْتَه. ^{۲۳} و اَعْضَايِ جِسْم كِه دِ نَظَرِ اَز مَو كَم اَرَزَشْتَر حِسَاب مُوشِه، اُونَا رِه قَد اِحْتِرَامِ خَاص مُوْبُوشَنِي و قَد اَعْضَايِ كِه قَابِلِ نِشُو دَدُو نَبِيَه، قَد حُرْمَتِ خَاص رِفْتَار مُوَكْنِي، ^{۲۴} دِ حَالِي كِه اَعْضَايِ نُورِيَنَد مَو دَزِي كَارَا ضَرْوَرْتِ نَدْرِه. لِيَكِن خُدا جِسْم رِه دِ شَكْلِي تَرْتِيْبِ دَدِه كِه بَلَدِه اَعْضَايِ كَم اَرَزَشْتَر جِسْم اِحْتِرَامِ كَلُوتَر دَدِه شُدِه ^{۲۵} تا دِ بَيْنِ اَعْضَايِ جِسْم جَدَايِي دِ و جُود نَبِيَه، بَلَكِه اَعْضَايِ جِسْم مَسَاوِيَانَه دِ فِكْر يَكْدِيْگِه خُو بَشَه. ^{۲۶} و اَكِه يَگ عَضُو دِ دَرْدِ بِيِيَه، تَمَامِ اَعْضَا قَد اَزُو قَتِي دَرْدِ بَكَشَه و اَكِه يَگ عَضُو عَزْت-و-اِحْتِرَامِ پِيْدَا كُنَه، تَمَامِ اَعْضَا قَد اَزُو خُوشِي كُنَه. ^{۲۷} شُمُو جِسْمِ مَسِيْح اَسْتِيْد و هَر كُدَم شُمُو يَگ عَضُو اَزُو: ^{۲۸} خُدا دِ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا اَوَّلِ رَسُوْلَا، دَوْمِ پِيْعَمْبِرَا، سَوْمِ مَعْلِمَا رِه قَرَار دَد؛ بَعْدِ اَزُو مَعْجَزَه هَا، بَعْدِ اَزُو تَحْفَه هَا بَلَدِه شَفَا دَدُو، كُومَكِ كَدُو، رَهْبِرِي كَدُو و تَوْرِه كُفْتُو دِ زَبُونَايِ رَقْم رَقْم. ^{۲۹} اَيَا پَگ رَسُوْلِ اَسْتَه؟ اَيَا پَگ پِيْعَمْبِرِ اَسْتَه؟ اَيَا پَگ مَعْلِمِ اَسْتَه؟ اَيَا پَگ صَاْحِبِ مَعْجَزَه اَسْتَه؟ ^{۳۰} اَيَا پَگ تَحْفَه هَا بَلَدِه شَفَا دَدُو دَرِه؟ اَيَا پَگ دِ زَبُونَايِ مُخْتَلِفِ تَوْرِه مُوْگِيَه؟ اَيَا پَگ تَرْجُمِه مُوَكْنَه؟ ^{۳۱} پَس دِ شَوْقِ كَلُو دِ طَلَبِ تَحْفَه هَايِ بُوْرَكْتَر بَشِيْد. و مَا بَلَدِه شُمُو اَزِيَا كَدِه اَم يَگ رَاهِ بَهْتَر رِه نِشُو مِيْدِيْم.

مُحَبَّت

۱۳ ^۱ اَكِه دِ زَبُونَايِ مَرْدُم و مَلَايِكِه هَا تَوْرِه بُوْگِيْم، و لِي مُحَبَّتِ نَدَشْتَه بَشْم، مَا مِثْلِ يَگ زَنْگِ پُر سَر-و-صَدَا و سَنْجِي كِه تَرَنْگ-و-پَرَنْگ مُوَكْنَه اَسْتُمْ. ^۲ اَكِه تَحْفَه پِيَشْگُوبِي دَشْتَه بَشْم و تَمَامِ رَاز هَا و تَمَامِ عِلْمِ رِه بَدْنُم و اِيْمَانِ كَامِلِ دَشْتَه بَشْم، دِ اَنْدَازِه كِه بِنْتُم كُوه هَا رِه اَز جَايِ شِي حَرَكْتِ بَدِيْم، و لِي مُحَبَّتِ نَدَشْتَه بَشْم، مَا هِيْجِ اَسْتُمْ. ^۳ اَكِه پَگِ دَارَايِي خُو رِه خَيْرَاتِ كُنْم و جِسْمِ خُو رِه تَسْلِيْمِ كُنْم تا دَر دَدِه شُنَه، و لِي مُحَبَّتِ نَدَشْتَه بَشْم، هِيْجِ فَايْدِه دِ دِسْتِ نَمِيْرُم. ^۴ مُحَبَّتِ بَاصْبِر-و-خُوصِلَه اَسْتَه؛ مُحَبَّتِ مِهْرَبَانِ اَسْتَه؛ مُحَبَّتِ بَخِيْلِي نُمُونَه و فَخْرْفَرُوش و مَغْرُورِ نَبِيَسْتَه؛ ^۵ مُحَبَّتِ رِفْتَارِ نَامُنَاَسِبِ نَدْرِه، خُودخَاَه نَبِيَسْتَه، قَارِ نَمُوشِه و كِيْنَه نَمِيْگِيْرِه؛ ^۶ مُحَبَّتِ اَز بَدِي-و-شِرَازْتِ خُوشْحَالِ نَمُوشِه، و لِي اَز رَاَسْتِي خُوشْحَالِ مُوشِه. ^۷ مُحَبَّتِ تَمَامِ چِيْزَا رِه تَحْمَلِ مُونَه، پَگِ چِيْزَا رِه بَاوْرِ مُونَه، دِ تَمَامِ چِيْزَا اَمِيْدُوَارِ اَسْتَه و تَابِ تَمَامِ چِيْزَا رِه مِيْرِه.

^a ۱۲:۱۳ مقصد «يونانی» د اینجی امکان دَره «غیر یهود» بَشَه. ^b ۱۲:۱۳ دِ جَايِ «دَدِه شُد» دِ زَبُونِ يُونَانِي «وُجِيْدَلْجِي شُد» نُوْشْتَه يَه.

^۸ مُحَبَّتِ هَرگِزِ خِلاصِ نَمُوشِه؛ مِگَمِ تَحْفَه پِيشگُويِ خِلاصِ مَوشِه و تَحْفَه زِبوْنایِ مُخْتَلِفِ بَندِ مَوشِه و تَحْفَه عِلمِ ازِ بَينِ موره. ^۹ چُونِ عِلمِ مَوْجُزئِي آسْتِه و پِيشگُويِ کِه مَوْ مَوكُنِي اَمِ جُزئِي آسْتِه. ^{۱۰} مِگَمِ و خَتِيکِه کَامِلِ بِيئِه، جُزئِي ازِ بَينِ موره. ^{۱۱} زِمَانِي کِه بَچکِيچِه بُوْدَم، مَا رَقْمِ يَگِ بَچکِيچِه توره مَوكُفْتَم و رَقْمِ يَگِ بَچکِيچِه فِکْرِ مَوكُدم و مِثْلِ يَگِ بَچکِيچِه دَلِيلِ مِیُورْدَم. مِگَمِ و خَتِيکِه آدَمِ کَنه شُدَم، کَارایِ بَچکِيچِگِي رِه ایلِه کُدم. ^{۱۲} چُونِ دَ زِمَانِ حَاضِرِ مَوْ دَ آينِه خِيْرِه مِينَگَرِي، لِيکِنِ دَ اُو زِمَانِ رُويِ دَ رُويِ مِينَگَرِي. فِعْلاً شِناخْتِ مِه جُزئِي آسْتِه، و لِه دَ اُو زِمَانِ مَا کَامِلاً مِينَخْشَم، اَمُو رَقْمِ کِه مَا کَامِلاً شِخْتِه شُدِيم. ^{۱۳} فِعْلاً اَمِي سِه چِيزِ باقِي مَومَنِه: اِيْمَانِ، اَمِيدِ و مُحَبَّتِ؛ مِگَمِ بُزْرگَتَرِينِ اَمْزِيَا مُحَبَّتِ آسْتِه.

تَحْفَه هَايِ پِيشگُويِ و توره گُفتو دَ زِبوْنایِ غَيْرِ

۱۴ اِپُشتِ مُحَبَّتِ بَگَرْدِيدِ و دَ شَوْقِ کَلَوِ دَ طَلَبِ تَحْفَه هَايِ رُوحَانِي بَشِيدِ، خُصُوصاً اِي کِه پِيشگُويِ کُنِيد. ^۲ چُونِ کَسِي کِه دَ زِبوْنِ غَيْرِ^b توره مَوكِيه، اُو نَه قَدِ مَرْدَم، بَلکِه قَدِ خُدا توره مَوكِيه، چُونِ هِيچِ کَسِ توره شِي رِه نَمُوفامِه، چِرَاکِه اُو دَ وَسِيْلَه رُوحِ رَازِ هَا رِه دَ زِبو ميره. ^۳ مِگَمِ کَسِي کِه پِيشگُويِ مَونِه، اُو قَدِ مَرْدَمِ توره مَوكِيه بَلدِه آبَادِ کَدُو، تَشْوِيقِ کَدُو و تَسْلِيِ اَزُوا. ^۴ هَر کَسِي کِه دَ زِبوْنِ غَيْرِ توره مَوكِيه، اُو خُودِ خُو رِه آبَادِ مَونِه، مِگَمِ کَسِي کِه پِيشگُويِ مَوكُنِه، جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا رِه آبَادِ مَونِه. ^۵ مَا آرزو دَرْمِ کِه پَگِ شُمُو دَ زِبوْنایِ غَيْرِ توره بُوْگِيد، لِيکِنِ کَلَوْتَرِ مِخَايِمِ کِه پِيشگُويِ کُنِيد؛ چُونِ کَسِي کِه پِيشگُويِ مَونِه بُزْرگَتَرِ آسْتِه نِسَبَتِ دَ کَسِي کِه دَ زِبوْنایِ غَيْرِ توره مَوكِيه، سِوَايِ کِه کُدمِ نَفَرِ تَرْجُمِه کُنِه تَا جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا آبَادِ شَنِه.

^۶ اِي بَرَارُو، اگِه مَا دَ پِيشِ شُمُو بِيئِمِ و دَ زِبوْنایِ غَيْرِ توره بُوْگِم، دَزِ شُمُو چِي فَايِدِه مِيرِسَنَم، اگِه بَلدِه شُمُو کُدمِ و حِي يَا عِلمِ يَا پِيشگُويِ يَا تَعْلِيمِ نِيرَم؟ ^۷ حَتِي چِيزايِ بِي جَانِ کِه آوازِ مِيدِيه مِثْلِ تُولَه و بَرِبَطِ، اگِه بَطُورِ صَحِيحِ زَدِه نَشَنِه، چِطُورِ فَايِدِه مَوشِه کِه دَ تُولَه يَا دَ بَرِبَطِ چِي زَدِه شُد؟ ^۸ اَمِي رَقْمِ اگِه شِيپُورِ جَنگِ آوازِ نَامَعْلُومِ بَدِيه، کِي خُودِ رِه بَلدِه جَنگِ آمَادِه مَونِه؟ ^۹ دَ بَارِه شُمُو اَمِ رَقْمِ آسْتِه: اگِه شُمُو قَدِ زِبوْنِ خُو توره قَابِلِ فِهْمِ نَکِيد، چِطُورِ فَايِدِه شَنِه کِه چِيزِ خِيْلِ گُفْتِه شُد؟ اِي مِثْلِ اَزِي آسْتِه کِه شُمُو قَدِ هَوا توره بُوْگِيد. ^{۱۰} بَدُونِ شَکِ دَ دُنْيَا کَلَوِ زِبوْنایِ مُخْتَلِفِ و جُودِ دَرِه و هِيچِ کُدمِ شِي بِي مَعْنِي نِيسْتِه. ^{۱۱} پَسِ اگِه مَعْنايِ يَگِ زِبو رِه نَمِيدَنَم، مَا بَلدِه توره گُويِ يَگِ بِيگَنِه آسْتَم و توره گُويِ بَلدِه اَزْمِه يَگِ بِيگَنِه آسْتِه. ^{۱۲} دَ بَارِه شُمُو اَمِ رَقْمِ آسْتِه: اَزِي کِه شُمُو بَلدِه تَحْفَه هَايِ رُوحَانِي شَوْقِ دَرِيدِ، کُوشِشِ کُنِيد کِه بَلدِه آبَادِ کَدُونِ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا پِيشْرَفْتِ کُنِيد.

^{۱۳} اَمْزِي خَاطِرِ کَسِي کِه دَ کُدمِ زِبوْنِ غَيْرِ توره مَوكِيه بَايِدِ دُعا کُنِه تَا تَرْجُمِه اَمِ پَتَنِه. ^{۱۴} چُونِ اگِه دَ زِبوْنِ غَيْرِ دُعا کَنَم، رُوحِ مِه دُعا مَوكُنِه، و لِه عَقْلِ مِه بِي تَمَرِ مَومَنِه. ^{۱۵} پَسِ چِيزِ کَارِ کَنَم؟ مَا قَدِ رُوحِ خُو دُعا مَونَم، و لِه قَدِ عَقْلِ خُو اَمِ دُعا مَونَم؛ مَا قَدِ رُوحِ خُو سُرُودِ مِخَانَم، و لِه قَدِ عَقْلِ خُو اَمِ سُرُودِ مِخَانَم. ^{۱۶} دَ غَيْرِ اَزُو، اگِه قَدِ رُوحِ خُو حَمْدِ-و-تَنَّا مَوكِي، اُو کَسِي کِه مِثْلِ يَگِ شَخْصِ کِمِ مَعْلُومَاتِ آسْتِه، چِطُورِ مِيتَنِه دَ شُکْرگُزاري تُو «آمِين» بُوْگِيه دَ حَالِيکِه نَمُوفامِه تُو چِيزِ خِيْلِ مَوكِي؟ ^{۱۷} اَلْبَتَه تُو خُوبِ شُکْرگُزاري مَوكُنِي، لِيکِنِ اَمُو نَفَرِ دِيگِه آبَادِ نَمُوشِه. ^{۱۸} خُدا رِه شُکْرِ مَونَم کِه مَا ازِ پَگِ شُمُو کَدِه کَلَوْتَرِ دَ زِبوْنایِ غَيْرِ توره مَوكِيم؛ ^{۱۹} مِگَمِ دَ مِينَکَلِ جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارَا خُوشِ دَرْمِ کِه پَنَجِ کَلِمِه قَابِلِ فِهْمِ ازِ عَقْلِ خُو بُوْگِيم تَا دَ دِيگَرُو اَمِ تَعْلِيمِ بَدِيَم، دَ جايِ اَزِي کِه هَزَارَانِ کَلِمِه دَ زِبوْنِ غَيْرِ بُوْگِيم.

^{۲۰} اِي بَرَارُو، دَ فِکْرِ کَدُو بَچکِيچِه نَبَشِيد؛ بَرعَکَسِ، دَ بَدِي کَدُو نَلغِه بَشِيد، و لِه دَ فِکْرِ کَدُو آدَمايِ کَنِه. ^{۲۱} دَ شَرِيعَتِ نَوشْتِه شُدِه:

”خُداوندِ مَوكِيه:

^a ۱۳:۱۲ یعنی دَ اَخِرِ زِمَانِ و يَا دَ زِمَانِ پَسِ اَمْدُونِ عِيسِي مَسِيحِ. ^b ۱۴:۲ معْنايِ توره گُفتو دَ زِبوْنایِ غَيْرِ اَمِي آسْتِه کِه بَعْضِي اِيْمَانْدَارَا قَدِ زِبوْنایِ نَاآشْنَا دُعا مَوكُنِه.

دَ وَسِيلَه زَبُونایِ غَیْرِ و لَبایِ بَیگَنَه
ما قد امزی قوم توره موگم،

ولے باوجود ازی ام اونا دز مه گوش نمیدیه.^{۲۲}

^{۲۲} امزی خاطر زبونا یگ نشانی آسته، نه بلده ایماندارا، بلکه بلده بی ایمانا؛ مگم پیشگویی بلده ایماندارا آسته، نه بلده بی ایمانا. ^{۲۳} پس اگه تمام جماعت ایماندارا جم شنه و پگ شی دَ زَبُونایِ غَیْرِ توره بَگِیَه و دَ امزُو وخت نفرای کم معلومات یا بی ایمان داخل بییه، آیا اونا نموگیه که شمو دیونه آستید؟ ^{۲۴} لیکن اگه پگ پیشگویی کنه و کدم شخص بی ایمان یا کم معلومات داخل بییه، او دَ وسیله پگ ملامت موشه و دَ وسیله پگ قضاوت موشه ^{۲۵} و راز های دل شی بر ملا موشه. اوخته او روی دَ خاک افتده خدا ره عبادت مونه و اقرار مونه که، "خدا واقعا دَ مینکل شمو آسته."

نظم و ترتیب دَ جماعتِ ایماندارا

^{۲۶} پس مقصد مه چی آسته، آی برارو؟ وختیکه شمو جم موشید، هر کس یگ سرود، یگ تعلیم، یگ وحی، یگ توره دَ زَبُونِ غَیْرِ یا ترجمه زبون غیر ره دره. تمام امزیا باید بلده آباد کدو انجام دده شنه. ^{۲۷} اگه کدم کس دَ زَبُونِ غَیْرِ توره موگیه، باید از دُو یا سه نفر کلوتر نبشه و هر کدم شی دَ نوبت توره بَگِیَه و یگو کس دیگه ترجمه کنه. ^{۲۸} لیکن اگه کدم ترجمان نبشه، اونا دَ مینکل جماعتِ ایماندارا چپ-و-آرام بشینه و قد خود خو و قد خدا توره بَگِیَه؛ ^{۲۹} و از انبیا دُو یا سه نفر توره بَگِیَه و دیگر و بسنجه که چی گفته شد. ^{۳۰} لیکن اگه کدم وحی بلده کس دیگه که دَ اونجی شسته مییه، نفر اول چپ شنه تا او توره بَگِیَه. ^{۳۱} چون دزی رقم، پگ شمو میتنید دَ نوبت پیشگویی کنید تا پگ تعلیم بگیره و پگ تشویق شنه. ^{۳۲} روح انبیا تابع انبیا آسته، ^{۳۳} چون خدا، خدای بی نظمی نیست، بلکه خدای نظم-و-آرامش آسته. امو رقم که دَ تمام جماعت های مقدسین آسته، ^{۳۴} خاتونو باید دَ جماعت های ایماندارا چپ بشینه، چراکه بلده ازوا اجازه بییه که توره بَگِیَه، بلکه امو رقم که شریعت موگیه، تابع بشه. ^{۳۵} اگه اونا میخایه کدم چیز ره بفامه، دَ خانه از شویون خو پُرسان کنه، چون بلده خاتونو شرم آسته که دَ جماعتِ ایماندارا توره بَگِیَه. ^{۳۶} آیا کلام خدا از شمو سرچشمه گرفته؟ یا شمو تنها کسای آستید که کلام خدا دز شمو رسیده؟

^{۳۷} اگه کدم کس خود ره نبی یا یگ شخص روحانی فکر موکنه، او باید امی چیز ره که دز شمو نوشته مونم تصدیق کنه که حکم مولا آسته. ^{۳۸} هر کسی که ای ره تصدیق نکنه، خود از او ام تصدیق نموشه. ^{۳۹} پس آی برارو، کلو شوق دشته بشید که پیشگویی کنید و توره گفتو دَ زَبُونایِ غَیْرِ ره منع نکنید؛ ^{۴۰} مگم تمام چیزا باید بطور مناسب و دَ ترتیب انجام دده شنه.

دوباره زنده شدن مسیح

۱۵
آی برارو، آلی ما میخایم خوشخبری ره دَ یاد شمو بیرم که دز شمو اعلان کدم، امو ره که شمو ام قبول کدید و ام دزو قایم-و-استوار آستید ^۲ و ام دَ وسیله امزو نجات پیدا مونید، دَ شرطی که دَ امزو پیغام که ما دز شمو اعلان کدم محکم بمنید؛ اگه نه ایمان شمو عبث-و-بیفایده آسته. ^۳ چون چیزی ره که ما یافتدم، بحیث اولین چیز مهم دز شمو رسندم، یعنی که مسیح دَ مطابق نوشته های مقدس بخاطر گناه های مو مرد ^۴ و دفن شد و دَ مطابق نوشته های مقدس دَ روز سیوم دوباره زنده شد ^۵ و دَ کیفا ^۶ و بعد از او دَ امزو دوازده یار ظاهر شد. ^۶ بعد از او دَ یگ وخت، دَ کلوتر از پنج صد برار ظاهر شد که اکثریت ازوا هنوز زنده یه، ولے بعضی های شی مرده. ^b ^۷ بعد از او دَ یعقوب ^a ظاهر شد و

^a ۱۵:۵ یعنی پترس. ^b ۱۵:۶ دَ جای «مرد» دَ زبون یونانی «خاوشده» نوشته یه.

بعد از او د تمام رسولا. ^۸ آخر پگ، دز مه که مېثل نلغه بے وخت تولد شده بودم، ام ظاهر شد. ^۹ چون ما کمترین از پگ رسولا استم و لایقی ازی ره ندرم که رسول گفته شتم، چراکه جماعت ایماندارای خدا ره آزار و اذیت مودم. ^{۱۰} لیکن د وسیله فیض خدا استم هر چیزی که استم و فیض ازو د وجود از مه بے فایده نبوده، بلکه ما از پگ ازوا کده کلوتر زحمت کشیدم؛ اگرچه نه خود مه، بلکه فیض خدا که قد از مه آسته زحمت کشیده. ^{۱۱} پس چی خود مه، چی اونا، امی رقم مو خوشخبری ره اعلان مونی و د امزی خوشخبری شمو ایمان آوردید.

دوباره زنده شدن مرده ها

^{۱۲} لیکن اگه اعلان موشه که مسیح از مرده ها دوباره زنده شد، چطور بعضی از شمو مویگه که دوباره زنده شدو از مرده ها وجود ندره؟ ^{۱۳} اگه دوباره زنده شدو از مرده ها وجود ندره، پس مسیح ام از مرده ها زنده نشده؛ ^{۱۴} و اگه مسیح دوباره زنده نشده، ام موعظه از مو باطل آسته و ام ایمان از شمو. ^{۱۵} علاوه ازی، مو ام بلده خدا شاهدای دروغی جور موشی، چون مو د باره خدا شاهدی دده که او مسیح ره دوباره زنده کده، د حالیکه اگه مرده ها دوباره زنده نموشه، او ره دوباره زنده نکده. ^{۱۶} چون اگه مرده ها دوباره زنده نموشه، مسیح ام دوباره زنده نشده. ^{۱۷} و اگه مسیح دوباره زنده نشده، ایمان شمو باطل آسته و شمو تا آلی ره د گناه های خو باقی استید. ^{۱۸} امچنان کسای که د مسیح ایمان دشته و مرده، ^b نابود شده. ^{۱۹} اگه تنها بلده امزی زندگی مو د مسیح امید دری، مو از پگ مردما کده بدبخت تر آستی.

^{۲۰} لیکن مسیح واقعا از مرده ها دوباره زنده شده و اولین کسی آسته که از مینکل مرده ها ^a باله شده. ^{۲۱} چون امو رقم که مرگ از طریق یگ انسان آمد، امو رقم دوباره زنده شدو از مرده ها ام از طریق یگ انسان آمد. ^{۲۲} پس امو رقم که د گناه بابای آدم پگ مومره، امو رقم د قربانی مسیح پگ زنده موشه. ^{۲۳} لیکن هر کس د نوبت خو: مسیح اولین کسی که دوباره زنده شد و بعد ازو د وخت آمدون شی کسای که دزو تعلق دره، زنده موشه. ^{۲۴} بعد ازو آخر زمان مییه، وختیکه مسیح پادشاهی ره د خدا، یعنی آته آسمانی تسلیم مونه، وختیکه او هر حکمران و هر قدرت و قوت ره نابود مونه. ^{۲۵} چون او باید تا وختی حکمرانی کنه که تمام دشمنای خو ره د زیر پای خو پورته کنه. ^{۲۶} دشمنون آخر که نابود موشه، مرگ آسته. ^{۲۷} چون خدا "تمام چیزا ره د تی پای ازو قرار دده." ^{۲۸} لیکن وختیکه مویگه "تمام چیزا د تی پای ازو قرار دده شد،" واضح آسته که خود خدا شامل تمام امزو چیزا نموشه که تی پای ازو قرار دده شد. ^{۲۸} مگم وختیکه تمام چیزا تابع مسیح شد، اوخته خود مسیح که باچه خدا آسته، تابع امزو موشه که تمام چیزا ره د تی پای شی قرار دد تا خدا، تمام چیز د بله تمام چیز بشه.

^{۲۹} اگه مرده ها هرگز دوباره زنده نموشه، پس کسای که بلده مرده ها غسل تعمید میگیره، چی مویگه؟ چرا اونا بلده مرده ها غسل تعمید میگیره؟ ^{۳۰} و مو چرا زندگی خو ره هر ساعت د خطر میندزی؟ ^{۳۱} د افتخاری که د باره شمو د حضور مولای مو مسیح عیسی درم قسم آسته که ما هر روز د مردو برابر استم. ^{۳۲} اگه ما فقط بخاطر امید های انسانی قد درنده ها د افسوس جنگ کدم، ما ازو چی فایده د دست آوردیم؟ اگه مرده ها زنده نموشه، «بیبید که بخوری و وچی کنی، چون صباح مومری.» ^d ^{۳۳} بازی نخورید: «همنشین بد، اخلاق خوب ره فاسد مونه.» ^c ^{۳۴} د هوش بیبید و از گناه کدو دست بکشید؛ چون بعضی کسا آسته که از خدا هیچ شناس ندره. ای توره ره بلده شرمندون شمو مویگم.

^a ۱۵:۷ امکان دره که امی یعقوب برار عیسی مسیح بوده بشه، نه یکی از دوازده رسول که یعقوب نام دشت. ^b ۱۵:۱۸ د جای «مرده» د زیون یونانی «خاو شده» نوشته یه. ^c ۱۵:۲۰ د جای «اولین کسی که از مرده ها باله شده» د زیون یونانی «توبر خاو شده ها» نوشته یه. ^d ۱۵:۳۲ ای یکی از گفته های یگ شاعر یونانی آسته. ^e ۱۵:۳۳ ای یکی از گفته های یگ شاعر یونانی آسته.

جِسْمِ دُوباره زنده شُدِه

۳۵ ولے اگه یگو کس پُرسان کُنِه: ”مُردِه ها چی رقم دُوباره زنده مُوشه و قد چی رقم جِسْمِ مییه؟“ ۳۶ آی نادو، چیزی ره که کِشت مونی، او زنده نُموشه تاکه نُمَرِه. ۳۷ و چیزی ره که کِشت مونی، او تَنه گیاه نیسته که بُر مُوشه، بلکه فقط تُخْمِ آسته، چی تُخْمِ گندُم بَشه یا کَدَم تُخْمِ دیگه. ۳۸ لیکن خُدا مُطابقِ خاست-و-اراده خُو دَزُو جِسْمِ میدیه و بلده هر تُخْمِ جِسْمِ خود شی ره میدیه. ۳۹ تمام گوشت ها یگ رقم نیسته، بلکه گوشتِ انسان یگ رقم آسته، گوشتِ حیوانا دیگه رقم و گوشتِ مُرغکو یگ رقم دیگه و ماهیا دیگه رقم. ۴۰ امی رقم جِسْمِ های آسمانی و جُود دَره و جِسْمِ های زمینی، مگم شِکوه-و-جلالِ جِسْمِ های آسمانی یگ رقم آسته و از جِسْمِ های زمینی دیگه رقم. ۴۱ آفتو یگ رقم شِکوه-و-جلالِ دَره، ماهتو دیگه رقم شِکوه-و-جلالِ دَره و ستاره ها ام شِکوه-و-جلالِ دیگه رقم؛ دَ حقیقت شِکوه-و-جلالِ یگ ستاره از دیگه ستاره فرق دَره. ۴۲ دُوباره زنده شُدونِ مُردِه ها امی رقم آسته: چیزی که کِشت مُوشه از بین رفتنی آسته، ولے چیزی که دُوباره زنده مُوشه از بین رفتنی نییه. ۴۳ او دَ خاری-و-ذَلتِ کِشت مُوشه، دَ شِکوه-و-جلالِ دُوباره زنده مُوشه؛ او دَ ضعیفی کِشت مُوشه، دَ قُوتِ دُوباره زنده مُوشه. ۴۴ جِسْمِ نَفسانی کِشت مُوشه، جِسْمِ روحانی دُوباره زنده مُوشه. اگه جِسْمِ نَفسانی و جُود دَره، جِسْمِ روحانی ام و جُود دَره. ۴۵ امی رقم ام دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوِشته یه: ”انسانِ اوّل یعنی آدم، یگ مَوْجُودِ زنده جور شُد.“ ۴۶ ولے آدمِ آخِرِه روحِ زندگی-بَخش جور شُد. ۴۶ لیکن روحانی، اوّل نَمَد، بلکه اوّل نَفسانی آمد و بعد ازو روحانی. ۴۷ انسانِ اوّل از زمی بُود و خاکی؛ انسانِ دوّم^b از آسمو. ۴۸ امو رقم که آدم خاکی بُود، کسای که از خاک آسته ام امو رقم آسته؛ و امو رقم که انسانِ آسمانی آسته، کسای که دَ آسمو تعلق دَره ام امو رقم آسته. ۴۹ امو رقم که مو شکلِ انسانِ خاکی ره گِرَفْتِه، امو رقم شکلِ انسانِ آسمانی ره ام میگیری.

۵۰ آی برارو، ما بلده شُمو امی ره مَوگِیم که گوشت و خُونِ نَمیتنه وارِثِ پادشاهی خُدا شُنِه و امچنان چیزی از بین رفتنی نَمیتنه وارِثِ چیزی شُنِه که از بین رفتنی نییه. ۵۱ اینه، ما بلده شُمو یگ راز ره مَوگِیم: پگ مو نُمومری،^c بلکه پگ مو تبدیل موشی، ۵۲ دَ یگ لحظه، دَ یگ کِرِپک زِدو، دَ غَیْتیکه شِپُورِ آخِرِ زده مُوشه. چُون آوازِ شِپُورِ بُر مُوشه و مُردِه ها دُوباره زنده مُوشه زنده از بین نرفتنی، و مو تبدیل موشی. ۵۳ چُون ای جِسْمِ از بین رفتنی باید یگ جِسْمِ از بین نرفتنی بپوشه و ای جِسْمِ مُردنی باید یگ جِسْمِ ابدی بپوشه. ۵۴ پس وختیکه ای جِسْمِ از بین رفتنی امو جِسْمِ از بین نرفتنی ره پوشید و جِسْمِ مُردنی جِسْمِ ابدی ره پوشید، اوخته امی توره که نَوِشته شُدِه پوره مُوشه:

”مَرگ دَ وسیله پیروزی قُورت شُد.“

۵۵ ”آی مَرگ، پیروزی تُو کُجا آسته؟“

آی مَرگ، نیش تُو کُجا یه؟“

۵۶ نیش مَرگ گناه آسته و قُدرتِ گناه، شریعت. ۵۷ مگم خُدا ره شُکر که او دَ وسیله مَولایِ مو عیسیٰ مسیح بلده ازمو پیروزی میدیه. ۵۸ امزی خاطر آی برارونِ عزیز، قایم و اُستوار بُمنید. همیشه دَ کارِ مَولا پیشی بگیری، چُون شُمو میدنید که زَحمتِ شُمو دَ خِدْمَتِ مَولا بے فایده نییه.

^a ۱۵:۴۵ یعنی عیسیٰ مسیح. ^b ۱۵:۴۷ یعنی عیسیٰ مسیح. ^c ۱۵:۵۱ دَ جای «نُمومری» دَ زیونِ یونانی «خاو نَموری» نَوِشته یه.

‡ ۱۵:۴۵ پیدایش ۲:۷

جم کدون کومک بلده ایماندارای ضرورتمند

۱۶

۱ آلی د باره جم کدون کومک بلده مُقَدَّسین: امو رقم که د جماعت های ایماندارای غلاتیه هدايت ددم، شمو ام امو رقم کنيد. ۲ د روز اول هر هفته،^a هر کدم شمو یگ هديه د مطابق عاید خو جدا کده پس انداز کنيد تا د وخت آمدون مه د پیسه جم کدو ضرورت نشنه. ۳ و غیتیکه ما برسم، کسای ره که شمو تایید کنيد، قد خط ها ریی مونم تا هديه شمو ره د اورشلیم بره. ۴ و اگه صلاح شد که ما ام بورم، اوخته اونا قد ازمه یگجای موره.

نقشه پولس بلده سفر آینده

۵ وختیکه از ولایت مقدونیه تیر شدیم، د پیش از شمو مییم؛ چون قصد ددم که از مقدونیه تیر شوم^۶ و امکان دره که قد شمو بومم و حتی زمستو ره د اونجی تیر کوم تا شمو مره د هر جایی که بورم کومک کده ریی کنيد. ۷ ام دفعه نمیخایم که شمو ره د سر راه بنگرم، چون امیدوار استم که یگ مدت ره قد شمو بومم اگه مولا اجازه بدیه. ۸ مگم تا وخت «عید روز پنجاهم» د افسس مومم، ۹ چراکه یگ درگه کته و تاثیرگذار بلده خدمت مه واز شده، و له مخالفا ام کلو آسته.

۱۰ اگه تیموتائوس د پیش شمو مییه، توخ کنيد که د مینکل شمو بدون ترس بود-و-باش کنه، چون او ام د کار مولا مشغول آسته، امو رقم که ما استم. ۱۱ پس هیچ کس او ره خار-و-حقیر حساب نکنه. او ره د صلح-و-سلامتی سون راه شی ریی کنيد تا پیش ازمه بییه، چون ما قد دیگه برارو چیم د راه ازو استم. ۱۲^b د باره برار مو اپولس، ما او ره کلو تشویق کدم که قد دیگه برارو د پیش شمو بییه، لیکن هیچ راضی نشد که د امزی زمان بییه؛ مگم وختیکه فرصت پیدا کنه، او مییه.

۱۳ هوشیار بشید، د ایمان خو قایم-و-استوار بمنید، قوی و مرد جان خو بشید. ۱۴ بیلید که تمام کارای شمو قد محبت قتی بشه.

۱۵ ای برارو، شمو میدنید که خانوار استیفان اولین کسای بود که از ولایت آخیا^c ایمان آورد و خودون ره بلده خدمت مقدسین وقف کد. پس از شمو خاهش مونم^{۱۶} که شمو امزی رقم مردما اطاعت کنيد و ام از هر کسی که قد ازوا کار و زحمت مونه. ۱۷ از آمدون استیفان و فورتونائس و آختیکاس خوش شدیم، چراکه کمبودی شمو ره اونا پوره کد؛ ۱۸ چون اونا روح ازمه و از شمو ره تازه کد. پس امی رقم آدما ره بنخشید.

سلام های آخری

۱۹ جماعت های ایماندارای ولایت آسیا،^d دز شمو سلام میرسنه؛ آکیلا و پرسکیلا^e قد جماعت ایماندارای که د خانه ازوا آسته، ام بلده شمو د نام مولا سلام های گرم ریی مونه. ۲۰ تمام برارو دز شمو سلام ریی مونه. یگدیگه خو ره قد زوی ماخی مقدسانه سلام بگید.

۲۱ ما پولس امی دعا-و-سلام ره قد دست خود خو نوشته کدیم. ۲۲ اگه کدم کس مولا عیسی ره دوست ندره، دزو نالت باد. «یا مولا، بیه!»^{۲۳} فیض مولا عیسی نصیب شمو شنه. ۲۴ محبت مه د وسیله مسیح عیسی نصیب پگ شمو شنه. [آمین.]^f

^a ۱۶:۲ یعنی د روز یگ شمبه. ^b ۱۶:۱۱ یا ما چیم د راه ازو و دیگه برارو استم. ^c ۱۶:۱۵ ملک یونان یگ وخت د دو منطقه تقسیم بود: «مقدونیه» و «آخیا». ^d ۱۶:۱۹ بلده معلومات د باره آسیا د فهرست لغات مشکل رجوع کنيد. ^e ۱۶:۱۹ د زبون یونانی «پرسکا» نوشته یه که اختصار «پرسکیلا» آسته. ^f ۱۶:۲۴ «آمین» د بعضی نسخه ها نوشته نییه.